

עיריית באר שבע
פרוטוקול ועדת כספים מס' 33/1025

מיום שלישי, א בסיוון תשע"ו, 7.6.16

השתתפו ה"ה:

רוביק דנילוביץ' - יו"ר
ד"ר חפצי זוהר - מ"מ יו"ר
יוסף בן עמי
שמעון טובול
משה ינאי
גיל שטכמן - **חברי ועדת הכספים**

אבישג אבטובי - מנכ"ל העירייה
רו"ח תומר ביטון - גזבר העירייה
עו"ד חיים טורקל - היועץ המשפטי
אבי פוגל - מבקר העירייה וממונה על תלונות הציבור
אמנון יוסף - דובר העירייה
זהבה הראל - ראשת מינהל החינוך
אתי כהן - מנהלת אגף הרווחה
מלכה גל - מנהלת אגף רישוי עסקים
נועם יחיאל - מנהל אגף לאיכות הסביבה
עו"ד סופיה רווח - סגנית גזבר ומנהלת אגף התקציבים
רו"ח פזית פוקס - סגנית גזבר העירייה
יחיאל חמו - מנהל אגף גבייה ומנהל הארנונה
עמוס אבו - מנהל אגף כלכלה רכש והתקשרויות
רו"ח צביה סעדון - מנהלת אגף חשבות
חיים קפלן - סגן מנהל אגף גזברות לחינוך ורווחה
עו"ד דורית קקון דנון - מנהלת מחלקת התקשרויות וביטוח
אולגה גרצנשטיין - מנהלת כספים באגף הרווחה
ליאור דיעי - חשב חברת כיוונים וראש מינהל כספים מש"א ותפעול
עו"ד גיף גודמן - סגן היועץ המשפטי
עו"ד אורטל שריג - מנהלת תחום השגות עררים כינוסי נכסים ופש"ר

נעדרו ה"ה:

עו"ד יגאל אובשייביץ (משה בורוכוב - מ"מ)
יוסי דדוש (מרדכי בן יהודה - מ"מ)
יוסי דלויה (הרב גדי מזוז - מ"מ)
אילנה גינזבורג (עו"ד מינה קלמן חדד - מ"מ)
עדי טרבס (רוסט קרפמן - מ"מ) - **חברי ועדת הכספים**

טל אל על - מוזמן קבוע

דימיטרי פיגלאנסקי - מהנדס העירייה
ניר גורליצקי - מנהל אגף משאבי אנוש
בני מגרלשוילי - מנהל אגף הפיקוח
יניב שילון - מנהל אגף אחזקה
מירב תורגימן - סגנית גזבר העירייה
עמית ריינגולד - סגן מנהל אגף מינהל לוגיסטיקה וחירום
אדמונד אוזן, אינג' ומשפטן - ממונה על הנכסים
חשב מינהל תכנון ופיתוח
רו"ח יוסי זזון - חשב מינהל תפעול
ירון בטיקור - מנהל מחלקת תקציבי פיתוח
עו"ס עדנה סבאג קריבוי - יועצת לקידום מעמד האישה
עו"ס דניאלה דרורי - יועצת לענייני אזרחים ותיקים
שמחה שבת - מנהלת כספים אגף מינהל לוגיסטיקה וחירום ומשאבי אנוש
חיים ברדה - מנהל כספים באגף החינוך
מרינה כהן - מנהלת תחום בקרה תקציב רגיל

ריכוז הנושאים על סדר היום

אישור צו הארנונה לשנת 2017 .

מר רוביק דנילוביץ' :

גזבר העירייה בבקשה, אין לנו הרבה שינויים. ואם יש שינויים - ,

מר משה ינאי :

אני, אני, אני מבקש מהגזבר סעיף - סעיף.

מר רוביק דנילוביץ' :

בבקשה.

מר משה ינאי :

לאט, לאט לקרוא אותו. לתת הבנה יותר ברורה, כי יש סעיפים שיש בהם לא מעט שאלות.

רו"ח תומר ביטון :

טוב.

מר רוביק דנילוביץ' :

בבקשה.

רו"ח תומר ביטון :

מונח לפניכם צו הארנונה שהגיש יחיאל - מנהל הארנונה ומנהל אגף הגבייה. אני ראשית אקדים תודה לצוות שעסק בנושא הזה, באגף הגבייה לאורטל, לדייזי, לחיים שסייע לנו מהלשכה המשפטית.

מר משה ינאי :

תגיד מי הפקיד האמיתי, לא חיים. מי הפקיד האמיתי שם שעשה את העבודה. איזה עורכת דין, לא חיים.

רו"ח תומר ביטון :

למה עורכת דין ולא עורך דין?

מר משה ינאי :

עורך דין. לא משנה. אבל לא חיים.

רו"ח תומר ביטון :

חיים, חיים.

גב' אבישג אבטובי :

חיים או מי מטעמו.

מר משה ינאי :

מטעמו, נכון.

רו"ח תומר ביטון :

הפעם אני התעקשתי שהוא יעשה את העבודה. ידענו שיש לך הרבה שאלות, כי זה לא הגיוני לנסח את זה שלא יהיו שאלות. אז כפי שצינתי, מוגש בפניכם צו הארנונה עם השינויים שמבוקשים לשנת 2017. למעט השינויים שכוללים יצירת סיווג חדש שלא היה קיים לפני כן או הרחבת סיווג, כל יתר השינויים זה למעשה מה שאנחנו התחלנו כבר בשנים קודמות, התכנית הגדולה שלנו לשינוי בתעריפים בין מרכזי המסחר הגדולים ומרכזי המסחר בשכונות. ההשוואה בין עמק שרה לקרית יהודית וכן הלאה. אז אלה הם השינויים. כמו כן בהתאם לחוק פורסם על - ידי משרד הפנים שיעור ההעלאה האוטומטי של הארנונה בסך 1.77 אחוז. זה שיעור העדכון שמשקף למעשה את שיעור עליית מדד השכר הציבורי ומדד המחירים לצרכן.

מר רוביק דנילוביץ' :

זאת אומרת אנחנו לא מעלים את הארנונה חוץ מזה.

מר משה ינאי :

איפה הגעת כבר? אתה כבר בחוק? בדף ראשון?

רו"ח תומר ביטון :

אני בדף הראשון.

מר רוביק דנילוביץ' :

זה דברים כלליים לחלוטין. בסדר?

מר משה ינאי :

רק הבקשה לשינוי צו. בשביל מה יש?

מר רוביק דנילוביץ' :

מה אתה רוצה שהוא יקרא את הכול?

מר משה ינאי :

מה?

מר רוביק דנילוביץ' :

מה אתה רוצה שהוא יקרא את הכול?

רו"ח תומר ביטון :

יש לך שאלות על הדבר הראשון?

מר משה ינאי :

עבדתי פה שעות עבדתי.

רו"ח תומר ביטון :

אתה רוצה לשאול או שאני אסיים את הכול ותשאל את כל השאלות?

מר משה ינאי:

לא. ואחר - כך אנחנו נאבד את הצפון. תוך כדי.

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא נאבד. אל תדאג. אנחנו עם הצפון.

מר משה ינאי:

אני אאבד. ההבדל בינך שיש לך מוח של בן 40 ומשהו.

רו"ח תומר ביטון:

לא, אני לא אתחיל עכשיו בזה.

מר משה ינאי:

אבל אני לא אבין את זה. מה אתה רוצה? לא כדאי, כי אנחנו נקרא את זה מחדש עוד פעם הכול. תחליט מה שאתה רוצה. תקרא. אנחנו נקרא את זה מחדש עוד פעם. איך אתה רוצה?

רו"ח תומר ביטון:

תשאל, תשאל.

גב' אבישג אבטובי:

תשאל, תשאל.

רו"ח תומר ביטון:

אתה יודע מה? תחשוב שקראתי, תשאל.

מר משה ינאי:

לא, אתה מזלזל בהם?

רו"ח תומר ביטון:

לא, תשאל.

מר רוביק דנילוביץ':

יאללה, משה תתחיל בבקשה.

מר משה ינאי:

עכשיו תראה, קודם כל אתה כותב לי פה בתעריפים המינימום והמקסימום. למה התכוונת?

רו"ח תומר ביטון:

יש תעריפי מינימום ומקסימום שמפורסמים על פי החוק, על פי התקנון.

מר משה ינאי:

נו?

רו"ח תומר ביטון :

ויש בין התעריפים המינימום והמקסימום, אנחנו חייבים לא לחרוג מהמקסימום ולא לרדת מהמינימום .

מר משה ינאי :

בכל הגזרות.

רו"ח תומר ביטון :

בכל, כן.

מר משה ינאי :

בלי יוצא מן הכלל.

רו"ח תומר ביטון :

כן.

מר משה ינאי :

או - קיי, עכשיו, צו הארנונה מ - 2010 עד 2018 ואני רואה את זה אחר - כך בהמשכיות, אושר, לא אושר, אושר, לא אושר, לא אושר, לא אושר, לא אושר, אושר. או בשנה מסוימת - ,

רו"ח תומר ביטון :

אז אולי משה תיתן לי להקריא את הכול ואחרי זה.

מר משה ינאי :

נגיע לזה.

רו"ח תומר ביטון :

נתקדם.

מר משה ינאי :

אני פה בסעיף הזה. פה , אני בסעיף רקע כללי.

רו"ח תומר ביטון :

או - קיי.

מר משה ינאי :

אני מהרקע הכללי משליך לפה כשאני רואה את זה פה. בסדר? נשבע לך עשיתי שיעורי בית הכול.

רו"ח תומר ביטון :

קדימה נו.

מר משה ינאי :

לאט, לאט. אתה רוצה לדבר אתה ואני אמשיך אחר - כך?

רו"ח תומר ביטון :

זה מה שאני אומר. בוא תן לי לסיים את הכול.

מר משה ינאי :

לא. תדבר אתה ברקע כללי, אתה רוצה לגמור רקע כללי?

רו"ח תומר ביטון :

גמרת.

מר משה ינאי :

גמרת.

רו"ח תומר ביטון :

כן.

מר משה ינאי :

עכשיו אתה בא ואתה אומר ואם אני , אני משליך על זה מה שאתה אומר, לפני 8 שנים הרי התפרסמה. מ - 2010 לפחות את מסתכל. אושר, אושר, אושר, אושר. 2015 לכל אורך כל הנושאים באשר הם – לא אושר. א. לא הגשנו או לא התייחסנו.

רו"ח תומר ביטון :

הגשנו ולא אושר.

עו"ד חיים טורקלטורקל :

הגשנו לא אושר.

מר משה ינאי :

מה?

רו"ח תומר ביטון :

הגשנו - ,

עו"ד חיים טורקלטורקל :

הגשנו ולא אושר.

מר רוביק דנילוביץ' :

משרד הפנים לא אישר.

מר משה ינאי :

דווקא ב – 2015 במהלך כל החתך?

עו"ד חיים טורקל:

כך.

מר משה ינאי:

שים לב טוב.

רו"ח תומר ביטון:

כך.

מר משה ינאי:

שים לב טוב. פה בסעיף הזה ב – 2015.

רו"ח תומר ביטון:

משה?

מר משה ינאי:

פה בסעיף הזה ב – 2015, כל הסעיפים ב – 2015.

רו"ח תומר ביטון:

תסתכל עליי, משה. שנת 2015 המשרד עשה שינוי בנושא הארנונה. הם לא התגברו על כל מה שקשור לבקשות של הרשויות המקומיות. הם נתנו בסוף השנה, חיכו עד לסוף השנה והוציאו הודעה גורפת לכל הרשויות.

מר רוביק דנילוביץ':

בלי לבדוק.

רו"ח תומר ביטון:

הם לא בדקו בכלל. כי לא השתלטו על הבקשות.

מר משה ינאי:

אז כתבו לא מאשרים.

רו"ח תומר ביטון:

כתבו לכולם לא מאשרים.

מר משה ינאי:

ואיפה נלחמת נגדו?

עו"ד חיים טורקל:

או – או כמה ישיבות איתם.

מר משה ינאי:

למה ישיבות?

רו"ח תומר ביטון :

לא היה מה לעשות. במרכז השלטון המקומי.

מר משה ינאי :

או - קיי.

מר רוביק דנילוביץ' :

הוא הרגולטור. החוק, שר הפנים ושר האוצר. אבל הם סוברנים להחליט. אבל אני מוכרח לומר לך שיש אין ספור ישיבות של אנשי המקצוע. ואני נסעתי, כל שנה אני נוסע.

מר משה ינאי :

לא. אבל אם אתה אומר לי, תראה, אתה אומר לי שהם סוברנים. אני מסכים. הם ישבו ולמדו ובחנו את העניין, הם מצאו לנכון שכן ולא. בסדר. מתאים. אומר שבגלל העומס לא הספיקו, אז נתנו בגורף - לא. זה לא עומד בשום קנה מידה של היגיון. תשבו ב - 2016 תעשו את זה רטרואקטיבי ל - 2015. יש יועצים משפטיים, אני חושב שתעמוד מולם שאלה שכזאת, תצא אתה כראש חץ בעניין, אולי תזכה בזה. כי מה אתה אומר בעצם? אני נותן לפקידות או לשר או מישהו.

מר רוביק דנילוביץ' :

אבל אתה מדבר רק על 2015, ב - 2016 חלק מהדברים כבר תוקנו.

מר משה ינאי :

זאת אומרת? זאת אומרת? זאת אומרת אם אני מרכז השלטון.

מר רוביק דנילוביץ' :

מה שאתה אומר שצריך לעשות עשינו. כי תיקנו.

רו"ח תומר ביטון :

משה, תקשיב.

מר משה ינאי :

ב - 2016.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

אבל פספסנו 2015.

רו"ח תומר ביטון :

משה.

מר משה ינאי :

ואם אני מסתכל - , רגע תומר. אם אני מסתכל למשל - ,

רו"ח תומר ביטון :

אני אתן לך תשובה. כי יש תשובה על זה. בעקבות הדבר הזה מרכז השלטון המקומי יצא למאבק בעניין הזה. הוצג תיקון חקיקה, במסגרת תיקון החקיקה, למה אנחנו דנים היום? בדרך כלל אנחנו דנים - ,

מר רוביק דנילוביץ' :

מוקדם.

רו"ח תומר ביטון :

אנחנו דנים עכשיו על 2017 כך ש - ,

(מדברים ביחד)

רו"ח תומר ביטון :

ב – 2015 זה לא היה ככה.

עו"ד חיים טורקלטורקל :

בעקבות הבלגן.

רו"ח תומר ביטון :

בעקבות הבלגן הזה תיקנו את החקיקה.

מר רוביק דנילוביץ' :

כדי שהם יתנו לנו תשובות בזמן . עד נובמבר.

רו"ח תומר ביטון :

אנחנו דנים עכשיו ועד לסוף השנה הזאת.

מר רוביק דנילוביץ' :

הם צריכים לתת תשובות. לפני שמתחילה השנה הבאה.

רו"ח תומר ביטון :

הם יתנו תשובות כדי שתושבים ועסקים ידעו כבר לשנה הבאה אם עלתה הארנונה יותר או לא עלתה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה לא זוכר, סליחה שנייה, כשהתחלנו באמת את הקדנציה הקודמת היה לנו לא נעים כי העברנו את זה, הציבור לא מגורים ולא עסקים לא שילם את זה. פתאום באמצע השנה - , (מדברים ביחד). היינו אומרים להם חברה, אתם הופכים אותנו לבאים לציבור עם בקשות מאוד גדולות ופורסים לנו. זה לא טוב לנו כרשות. זה היה אצל כל הרשויות אותו דבר. ומאז היה תיקון חקיקה ומעכשיו הכול מסודר. אנחנו מחויבים מוקדם להעביר במועצה את צו הארנונה. המדינה חייבת להעביר לנו עד סוף נובמבר נדמה לי. עד סוף נובמבר את התשובות. מתחילים בעזרת השם שנת 2017, כולם יודעים כמה צריכים לשלם. לא משיתים עליהם באמצע השנה על התושבים או על בעלי העסקים, תוספות.

מר יוסי בן עמי :

מתחילת השנה לשנה הבאה.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר יוסי בן עמי :

כל שנה שתבוא.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

אתה בא ואתה אומר גם שיש שינוי של 1.77.

רו"ח תומר ביטון :

כן

מר רוביק דנילוביץ' :

חדש.

מר משה ינאי :

אבל זה לא 1.77.

מר יוסי בן עמי :

לא, זה שילוב.

עו"ד חיים טורקלטורקל :

לא, זה מהמדד והשכר הציבורי.

מר רוביק דנילוביץ' :

המדינה קובעת את זה.

עו"ד חיים טורקלטורקל :

זה נוסחה על פי חוק. זה נוסחה על פי חוק.

מר רוביק דנילוביץ' :

היה פחות והיה יותר.

מר משה ינאי :

חבר'ה, אני זוכר שבשנים עברו היו רשויות שהיו אומרים אני מעלה גם את זה.

מר רוביק דנילוביץ' :

היו בודדות עשירות.

מר משה ינאי:

היו.

מר רוביק דנילוביץ':

בודדות עשירות.

מר משה ינאי:

גם לא הכי עשירות. היו. והשאלה היא ואני שומע ממך אדוני ראש העיר, אנחנו רשות איתנה, יש לנו רזרבה
כבר.

מר רוביק דנילוביץ':

לא.

מר משה ינאי:

אתה אמרת עכשיו יש לנו רזרבה.

מר רוביק דנילוביץ':

נכון. אנחנו משתמשים בה.

מר משה ינאי:

עכשיו, ברוך השם יש לי גם את הכסף שבא לי עכשיו בהכנסות המיוחדות שבאות ממאה.

מר רוביק דנילוביץ':

לא קשור.

גב' אבישג אבטובי:

זה לא שוטף, זה תב"ר. זה לא שוטף, זה תב"ר.

מר רוביק דנילוביץ':

לא. לא.

מר משה ינאי:

אם כך, הכול כוונה למה שרוצים.

רו"ח תומר ביטון:

ארנונה זה שוטף ומענקים זה תב"רים.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

עכשיו, אני בא ואני אומר אם כן ואתה רשות איתנה ויש לך.

רו"ח תומר ביטון :

התחלת לערבב אותנו, משה?

מר משה ינאי :

מה?

רו"ח תומר ביטון :

התחלת לערבב אותנו?

מר משה ינאי :

למה?

רו"ח תומר ביטון :

תב"ר זה תב"ר ושוטף זה שוטף.

מר משה ינאי :

אני יודע.

רו"ח תומר ביטון :

נו?

מר משה ינאי :

בסדר. בשוטף אני לא תמיד חייב להוסיף. השוטף שאתה נמצא בו.

רו"ח תומר ביטון :

נו?

מר משה ינאי :

מתפקד, הכול בסדר.

רו"ח תומר ביטון :

מה זה מתפקד? משכורות לא עולות?

מר משה ינאי :

לא עולות.

רו"ח תומר ביטון :

מה אתה אומר? גם אם אתה לא עושה כלום המשכורות עולות.

מר משה ינאי :

למה?

רו"ח תומר ביטון :

לא שהמשכורות כאלה גבוהות בעיריית באר שבע. כן?

מר משה ינאי:

כן. אבל למה - ,

גב' אבישג אבטובי:

הסכמי שכר.

רו"ח תומר ביטון:

הסכמי שכר. מה לעשות?

גב' אבישג אבטובי:

הסכמי שכר. העירייה כל שני וחמישי מכניסה הסכם שכר.

מר משה ינאי:

לא, אני לא שמעתי שיש תוספת.

מר רוביק דנילוביץ':

יש לי שאלה אליך. אתה מדבר על רזרבות ועל כל הדברים האלה. בוא אני אתן לך דוגמא אחת. יש לך נכדים, שיהיו בריאים. אתה - ,

מר משה ינאי:

בן פורת יוסף.

מר רוביק דנילוביץ':

בן פורת יוסף. ואתה ברוך השם.

מר משה ינאי:

עוד שניים בדרך בן פורת יוסף.

מר רוביק דנילוביץ':

חמסה, חמסה, חמסה. אתה אחד שיכול להרשות לעצמך אם הם יצטרכו קייטנות וכו'. אתם רואים איזה מאבק ציבורי יש בכל הארץ? אתה שם לב שלא הזכירו פעם אחת את העיר באר שבע? למה?

מר משה ינאי:

נכון.

מר רוביק דנילוביץ':

ישבנו בהתחלה עם ההורים שבאו ואמרו אנחנו הקייטנות הכי זולות בארץ.

גב' אבישג אבטובי:

נכון.

מר רוביק דנילוביץ' :

העלו את זה בערוץ 2 גם. הכי זולות בארץ. איפה זה בא? אנחנו יכולים לקחת מהאזרח. אפשר לקחת לא לוקחים את הזה, אבל חוגים נעלה. עכשיו אתה יכול המנוי של הפועל באר שבע בכמה עולה עכשיו?

עו"ד חיים טורקל :

50 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ' :

50 אחוז. קודם כל דבר להעלות נגיד זה, המדד אנחנו לא מעלים. נשחק אותה כמו רשויות תל - אביב לדוגמא, ראשון שיש להן כסף. אבל מה? חוגים נעלה 20 – 25 אחוז. קייטנות, צהרונים, כל דבר נעלה. אנחנו לא משחקים משחקים. מה שאנחנו יכולים לתת הטבות לתושב אנחנו נותנים הטבות לתושב. הלוואי שנגיע למצב, רשות איתנה זה לא אומר שהיא רשות עשירה. זה לוקח לנו, זה עולה לנו בדמים שנה – שנה.

מר משה ינאי :

שהיא לא בגירעונות

מר רוביק דנילוביץ' :

לא. זה חשוב. אבל משה, המטרה שלנו ואני אמרתי את זה כל הזמן, אני לא באתי פה להיות ראש עיר כדי לשמר את הקיים. אם אנחנו לא יכולים בכל שנה להוסיף קצת לחינוך, להוסיף קצת לתרבות, להוסיף לדברים מסוימים ברווחה אז מה אנחנו עושים פה? לשמר? לשמר זה ללכת אחורה. אנחנו לא רוצים ללכת אחורה, אנחנו רוצים ללכת קדימה. זה אגב לא בשביל שום אקסטרה הדבר הזה. זה רק בשביל תוספות שכר שגוזרים.

מר משה ינאי :

כן. אבל אני ואתה מבינים, אני ואתה מבינים שהדבר הזה - 1.77.

מר רוביק דנילוביץ' :

זה גרושים, משה. זה גרושים.

מר משה ינאי :

נכון. שזה בעצם התקציב השוטף שזה לא בעצם כמו שאתה אומר חינוך ורווחה.

מר רוביק דנילוביץ' :

למה? מאיפה אנחנו מתקצבים? דרך התב"ר?

רו"ח תומר ביטון :

זה רק שוטף.

מר משה ינאי :

רוב התקצוב שאתה נותן בחינוך זה בא מתב"רים.

מר רוביק דנילוביץ' :

פרויקט המצוינות שלנו?

ד"ר חפצי זוהר :

לא, ממש לא.

מר רוביק דנילוביץ' :

תגיד לי, אתה חבר מועצה כבר עוד מעט 20 שנה.

ד"ר חפצי זוהר :

משה, משה, לא. רוב התקציב הוא בשוטרף.

מר רוביק דנילוביץ' :

אסור מתב"ר לתת.

מר משה ינאי :

ד"ר חפצי זוהר_ לא. אני מדברת על התקציב התוספתי. עזוב את הקשיחות, תשים את הקשיחות בצד.

מר רוביק דנילוביץ' :

הכנה לבגרויות, פרויקט המצוינות, מאיפה?

רו"ח תומר ביטון :

דרך אגב משרד הפנים בקווים המנחים שלו, משרד הפנים ומשרד האוצר בקווים המנחים שהוא מוציא אישר להעלות ארנונה עד 5 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן. נכון.

רו"ח תומר ביטון :

בלי קשר, בלי קשר לזה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אמת.

רו"ח תומר ביטון :

אנחנו לא מעלים מעבר להעלאת המדד.

מר רוביק דנילוביץ' :

אישרו להעלות 5 אחוז. אמרו אין בעיה. כי בעבר לא אישרו. אמרו אתם יכולים להעלות 5 אחוז ארנונה, אנחנו החלטנו שאנחנו לא מעלים. יש רשויות, אתה תראה עכשיו, יהיו הרבה בקשות של רשויות להעלות חוץ מהמדד. הרוב המכריע מעלים את המדד כטריוויאלי אתה תראה.

מר משה ינאי :

באר שבע עשתה את זה גם בעבר, בסדר שהיא לא עושה את זה היום. כי אנחנו גם מבינים שעיריית באר שבע היא בין הגבוהות.

מר רוביק דנילוביץ' :

אז אנחנו לא אטומים לדברים האלה.

מר משה ינאי :

אז לכן אני אומר אם אנחנו יודעים שהיא בין הגבוהות - ,

מר רוביק דנילוביץ' :

אנחנו לא בין הגבוהות. אנחנו לא בין הגבוהות. אנחנו גם לא בין הנמוכות.

מר משה ינאי :

מה שקראתי עד לפני שנה בשיעורי הלמ"ס או לא יודע מה, באר שבע הייתה במקום מכובד מאוד בין הגבוהות.

מר רוביק דנילוביץ' :

בוא נגיד ככה, אם אנחנו העיר השישית או השביעית בגודלה היום במדינת ישראל, אנחנו אחת מארבעת ערי המטרופולין, אז בין הארבעה ערי המטרופולין אנחנו במקום הרביעי בארנונה בתעריפים. מבין כל הערים הגדולות במדינת ישראל - ,

מר משה ינאי :

בארנונה בגודל שלך אתה היית בין הגבוהים ביותר.

מר רוביק דנילוביץ' :

אז אתה יודע מה? היינו מקום 30 ומשהו.

מר משה ינאי :

זה דבר שראינו בשנה שעברה. לא יודע אם זה השנה, לא ראיתי את זה השנה. אני יכול להגיד לך איפה, מה ולמה. אבל טוב. אמנם זה לא סכום מי יודע משהו 1.77.

מר רוביק דנילוביץ' :

זה שקלים בודדים.

מר משה ינאי :

טוב. אתה רוצה שאני אמשיך ישר בלי שאתה תדבר על הכול?

רו"ח תומר ביטון :

אה, בוא. אני אשלים.

מר משה ינאי :

תשלים. את הסעיף הכללי שלך הראשון, אני אמשיך.

מר רוביק דנילוביץ' :

אני מציע בואו נתקדם. איפה שאתה רוצה לשאול שאלה תשאל.

מר משה ינאי :

אני מסמן, כן.

רו"ח תומר ביטון :

טוב. אז כפי שאמרנו, אנחנו מבקשים לבצע מעבר לדברים האלה, מעבר לדברים שצינו פה אנחנו מבקשים לבצע השוואה מדורגת, להמשיך את ההשוואה המדורגת של תעריפי הארנונה בקרית יהודית לתעריפים.

מר רוביק דנילוביץ' :

על פי אותה תכנית הרב שנתית.

רו"ח תומר ביטון :

בעמק שרה. כאשר בשנת 2017 אנחנו מבקשים שתעריפי התעשייה והמלאכה בקרית יהודית יועלו ב – 1.7 אחוז והארנונה למסחר תעלה ב – 2.8 אחוז.

מר משה ינאי :

רגע.

רו"ח תומר ביטון :

כן?

מר משה ינאי :

עכשיו סליחה. אנחנו עולים בזה בהשוואה לעמק שרה.

רו"ח תומר ביטון :

נכון.

מר משה ינאי :

ואנחנו אמרנו נעשה את זה בפריסה.

רו"ח תומר ביטון :

נכון.

מר משה ינאי :

אבל 2015 לא אושרה, מה תעשה? תיקח את זה מ - 2018?

מר רוביק דנילוביץ' :

ממשיכים. ממשיכים את התכנית.

רו"ח תומר ביטון :

עד שתהיה השוואה.

עו"ד חיים טורקל :

דוחים את זה בשנה.

רו"ח תומר ביטון :

דוחים את זה בעוד שנה.

מר משה ינאי :

עכשיו, השאלה היא אחרת עכשיו. מעמדה של עמק שרה השתנה באופן יחסי למעמדה של קריית יהודית, בהתאם למה שקרה בקרית יהודית לאחרונה, הפיתוח הענק הזה. אם אין הצדקה של קריית יהודית יהיה גם יותר גבוה מאשר בעמק שרה?

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה לא יכול לעשות את זה.

מר משה ינאי :

למה? מפני שתקשיב טוב. אתה בא ואתה אומר כל העסקים שהיו שם כמעט מחקתי אותם. מה נפתח שם?

רו"ח תומר ביטון :

יש פה.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן. מסחר בעיקר.

מר משה ינאי :

מסחר ענק.

רו"ח תומר ביטון :

אנחנו מעלים במקסימום.

מר משה ינאי :

מה אני עושה איתו? אני לא נותן לו עכשיו - ,

מר משה ינאי :

אבל התעריף שלו הוא שונה. הוא לא תעשייה.

רו"ח תומר ביטון :

משה, אפשר עד 5 אחוז במצטבר.

מר משה ינאי :

איך? איך? איך?

רו"ח תומר ביטון :

עד 5 אחוז במצטבר. אנחנו מעלים 2.8 ועוד ה – 1.77 זה כמעט 5 אחוז.

עו"ד חיים טורקל :

בדיוק 5 אחוז.

מר רוניק דנילוביץ' :

לא אנחנו, גם אין לנו גמישות.

עו"ד חיים טורקל :

לא יכולים יותר מזה.

רו"ח תומר ביטון :

בסדר? זה המקסימום.

מר משה ינאי :

אתה לא מעלה 2.8.

עו"ד חיים טורקל :

אתה לא יכול לבקש יותר. 1.77 ועוד 2.8.

רו"ח תומר ביטון :

2.8 - , 1.7 זה בתעשייה. מי שתעשייה שם ומלאכה.

מר משה ינאי :

אנחנו מדברים על תעשייה.

רו"ח תומר ביטון :

יפה. תעשייה, דקה.

עו"ד חיים טורקל :

יש תעשייה ויש מלאכה.

מר משה ינאי :

3.6.

רו"ח תומר ביטון :

שנייה משה. מי שקיבל שם את עיקר הפיתוח ושודרג וזה, זה בעיקר המסחר. בסדר?

מר משה ינאי :

אבל אין משהו אחר שם.

רו"ח תומר ביטון :

יש שם גם עסקים קטנים של תעשייה. קטנים. וגם אם יהיו וגם אם יהיו אנחנו לא מעוניינים לתעשייה ולמלאכה להעלות את שיעור העלייה המרבי, נכון? אתה מדבר איתי על הפיתוח שנעשה שם, ושיהיו שם עסקים חזקים עכשיו. אז בעסקים - , לגבי אותם עסקים שהם מסחר.

מר משה ינאי:

אם זה מחושב על פי קניונים.

רו"ח תומר ביטון:

לגבי אותם עסקים.

מר רוביק דנילוביץ':

זה מסחר.

רו"ח תומר ביטון:

מסחר. אין קניונים, יש מסחר.

מר יוסי בן עמי:

מסחרי, מסחרי, זה הכי גבוה.

מר משה ינאי:

קניון למשל אביב.

מר רוביק דנילוביץ':

לא כותב קניון. מסחר. יש תעריף מסחר ובאיזה אזור הוא נמצא.

רו"ח תומר ביטון:

ה – BIG נמצא באזור ב.

מר משה ינאי:

יה.

רו"ח תומר ביטון:

ה – BIG נמצא באזור ב.

מר משה ינאי:

לא, אבל שינינו אותו לאזור ג.

רו"ח תומר ביטון:

אנחנו רוצים להשוות אותו לאזור א.

מר משה ינאי:

היקר.

מר רוביק דנילוביץ':

קניון קריית הממשלה משלם יותר מה-BIG שזה אבסורד.

מר משה ינאי:

נו, וזה למה?

מר רוביק דנילוביץ' :

ניסינו - ,

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי :

עכשיו, ואם כך, עכשיו כשבא חדש למה לא התייחסתם אליו?

מר רוביק דנילוביץ' :

אנחנו מעלים בצורה מדורגת.

רו"ח תומר ביטון :

אתה לא יכול להעלות יותר מ - 5 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה לא יכול.

עו"ד חיים טורקל :

יש קווים מנחים של משרד הפנים.

מר רוביק דנילוביץ' :

פורסים להם את זה.

מר משה ינאי :

לא, את הפריסה.

רו"ח תומר ביטון :

הם נכנסו אבל התעריף קיים.

מר משה ינאי :

כל העסקים בסדר. אבל פתח לך משהו ענק שהוא קניון.

עו"ד חיים טורקל :

משה, זה לא תעריף לקניון זה אזור על פי שימוש. אנחנו מעלים למסחר לרבות האזור.

עו"ד חיים טורקל :

לפי הכללים ולפי הקווים המנחים של משרד הפנים. בהמשך אפשר לדון על זה, אבל יש קווים מנחים. אנחנו לא יכולים לחרוג מהם.

מר משה ינאי :

אז אני אמרתי לעדכן של הקטנים.

עו"ד חיים טורקלטורקל:

מעלים לו. הוא נכנס בתעריפים היותר גבוהים.

עו"ד חיים טורקלטורקל:

כמה שנים העלינו שם אז הוא נכנס אל תוך העלאה.

רו"ח תומר ביטון:

הוא לא נהנה מהתעריפים הנמוכים שבעבר.

מר רוביק דנילוביץ':

או - קיי. אפשר להמשיך משה.

רו"ח תומר ביטון:

כנגד העלאה מדורגת של תעריפי המסחר במרכזי הקניות ובדרך רחוב כמו שאמרנו, ה - BIG וכדו. ותעריפי המסחר במתחם ה - CITY של באר שבע כמו קניון קריית הממשלה וכו'.

מר גיל שכטמן:

זה משדיברנו. רגע. שנייה. כשאתה מדבר פה על הנושא של הפער של 28 לטובת לא הבנתי את הנושא שאמרת.

מר רוביק דנילוביץ':

לטובת ה - BIG.

מר גיל שכטמן:

עשו את ההפרש בין חיובי הארנונה לעסקים באזור ב. נכון? לבין ה - CITY של באר שבע הסמוך לו.

מר רוביק דנילוביץ':

ה - BIG משלם פחות.

רו"ח תומר ביטון:

כן. 28 אחוז יותר.

מר משה ינאי:

איפה אתה מראה?

מר רוביק דנילוביץ':

קניון קריית הממשלה המסחר מטר מול מטר משלם 28 אחוז יותר מאשר חנויות ב - BIG.

רו"ח תומר ביטון:

עוד 28 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ':

וזה אבסורד.

מר משה ינאי:

איפה אתה מראה מה אתה מעלה להם? מה הבקשה?

עו"ד חיים טורקל:

3.17.

רו"ח תומר ביטון:

על מה אתה מדבר?

עו"ד חיים טורקל:

על דרך חברון?

רו"ח תומר ביטון:

דרך חברון?

עו"ד חיים טורקל:

3.17 במספר.

רו"ח תומר ביטון:

תסתכל פה בעמוד.

עו"ד חיים טורקל:

3.17.

מר רוביק דנילוביץ':

הנה, זה.

רו"ח תומר ביטון:

3.17.

מר משה ינאי:

שזה תוספת שזה מביא אותו לאזור ג? לא.

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא. לא, זה מחזיר אותו לטווח של 8 שנים.

מר משה ינאי:

זה לא ג זה - ,

רו"ח תומר ביטון:

כן. בדיוק. זה ב עכשיו.

מר משה ינאי:

הוא נמצא עכשיו ב – ב.

רו"ח תומר ביטון :

כן.

מר משה ינאי :

רגע. וכי למה לא נשווה אותו כבר לאזור א - ,

עו"ד חיים טורקל :

הלוואי. אי אפשר.

מר משה ינאי :

ונעשה - ,

רו"ח תומר ביטון :

אי אפשר.

עו"ד חיים טורקל :

אסור לך.

רו"ח תומר ביטון :

מותר לך עד 5 אחוז.

(מדברים ביחד)

עו"ד חיים טורקל :

ביחד זה 5 אחוז.

מר יוסי בן עמי :

אתה עובר את ה - 5 אחוז. כדי להשוות הוא יעבור.

מר גיל שטכמן :

אתה פורס.

מר רוביק דנילוביץ' :

שנייה. כן.

מר משה ינאי :

כמו שעשינו בין קריית יהודית לעמק שרה, עשינו אז פרסנו את זה. אותו דבר. כל הפריסה. אתה לא אומר כמה אתה רוצה להעלות סך הכול.

מר יוסי בן עמי :

רשום 28 אחוז.

מר גיל שטכמן :

איפה רשום?

רו"ח תומר ביטון :

בסוף זה יהיה 28 אחוז העלאה. בסוף.

מר משה ינאי :

במשך 8 שנים.

רו"ח תומר ביטון :

כן. בדיוק.

מר משה ינאי :

ואז זה מביא את ההפרש בין תעריף ב ל – א.

רו"ח תומר ביטון :

בדיוק.

מר יוסי בן עמי :

עד 2022.

מר משה ינאי :

כן?

רו"ח תומר ביטון :

כן. 23.

מר יוסי בן עמי :

23.

רו"ח תומר ביטון :

הלאה. סעיף 2 - הפחתת תעריפי המסחר בשכונות המגורים.

מר רוביק דנילוביץ' :

זה מה שדיברנו.

רו"ח תומר ביטון :

הפחתה של 4 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ' :

פעם שעברה אישרו לנו סוף - סוף.

מר משה ינאי :

אבל לא אושר, לא אושר, לא אושר.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא. שנה שעברה אושר.

רו"ח תומר ביטון :

שנה שעברה אישרו לנו.

מר משה ינאי :

רק 2016.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן. עכשיו הלכנו ושכנענו אותו ועכשיו זה כנראה יהיה רציף.

רו"ח תומר ביטון :

או - קיי?

מר משה ינאי :

אבל איפה 2010?

רו"ח תומר ביטון :

לא אישרו.

מר משה ינאי :

רגע. בסדר. רגע. אישרו את 2016?

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

אם זה כבר חל על התושבים?

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

עו"ד חיים טורקל :

מר רוביק דנילוביץ' :

בסדר. אבל עכשיו אנחנו רוצים את זה.

מר יוסי בן עמי :

17 לאישור, עוד לא אושר.

מר משה ינאי :

אתה אומר שזה קיים אז זה קיים.

רו"ח תומר ביטון :

או - קיי.

מר רוביק דנילוביץ' :

יאללה, תומר תמשיך.

רו"ח תומר ביטון :

כן. אז יצירת סיווג לתחנות טרנספורמציה לתחנות חשמל בכל האזורים. בשנת 2010 העירייה הודיעה לחברת חשמל על כוונתה לבטל את ההסכם שנחתם איתה בשנת 2005. לפיו יסווגו תחנות טרנספורמציה והשנאה על פי סיווג 954 מ.ע.ג מוסדות שזה מחסנים, לפי תעריף של 136.79 ש"ח למטר, ולסווג אותם כמסחר? חברת החשמל טענה כי מדובר בחוסר סבירות קיצוני שכן תחנות הטרנספורמציה משמשות נכסי מגורים, מהוות שימוש חלופי לשימוש העיקרי ולפי כך יש לסווגן כמגורים, וטענה כי מדובר בהפרת ההסכם. לאחר בחינת טענותיה של חברת החשמל, לאחר בחינת תעריפים של סיווגים גדולים המוטלים על - ידי רשויות אחרות ברחבי הארץ, אנו מבקשים ליצור סיווג מיוחד לתחנות טרנספורמציה לחשמל שהתעריף בו יהיה גבוה מהתעריף לנכסי המגורים, אך מופחת מהתעריף לנכסי מסחר. בשיעור של 182.72 ש"ח למטר בערכי 2016.

מר משה ינאי :

שזה גם - ,

רו"ח תומר ביטון :

בנסיבות העניין יצירת הסיווג החדש חוסכת התדיינות משפטית ארוכה וחשיפתה לטענת חברת החשמל.

מר משה ינאי :

שזה חופף לאותן רשויות גדולות כמו שאתה אומר?

רו"ח תומר ביטון :

כן.

מר משה ינאי :

לתעריף שלהן?

רו"ח תומר ביטון :

כן. כן.

יחיאל חמו :

עשינו סקר ברמה ארצית.

רו"ח תומר ביטון :

יובהר כי יצירת הסיווג יביא להגדלת הכנסות מתשלומי הארנונה שכן התעריף יעמוד על 182.72 ש"ח במקום 136.79 ש"ח. הסיווג לא אושר על - ידי השרים לשנים 2015 ו - 2016, מבוקש לשנותו בשנת 2017. כמות הנכסים - 275 נכסים, והמשמעות הכספית העלאה של 141,000 כ ש"ח.

מר רוביק דנילוביץ' :

או - קיי. הלאה.

רו"ח תומר ביטון :

יצירת סיווג מתקן פוטו – וולטאי לשימוש עסקי. אנחנו מבקשים - ,

מר רוביק דנילוביץ' :

אגב, פה זה סוף - סוף בשורה של הרשות. אנחנו בנושא הזה לא היינו מספיק בעבר ערים ובגלל זה גם לא היו הרבה יוזמות בנושא הזה. עיריית באר שבע הולכת עכשיו לתת הטבה מאוד - מאוד גדולה. נכון?

יחיאל חמו :

המינימום.

מר רוביק דנילוביץ' :

התעריף של המינימום. מי שירצה לעשות את ה - פוטו – וולטאי על הגג כמה זה יעלה לו?

יחיאל חמו :

מינימום. זה יהיה בשקלים בודדים.

מר רוביק דנילוביץ' :

כדי לעודד.

מר משה ינאי :

8 ש"ח למטר.

רו"ח תומר ביטון :

מערכת סולארית על גג של 200 מ"ר ישלם 2 אג' למ"ר.

מר רוביק דנילוביץ' :

המטרה היא לעודד את האנשים.

מר משה ינאי :

למה לא לבדוק אפשרות של מערכת העירונית?

רו"ח תומר ביטון :

אנחנו בתוך זה. אנחנו בתוך זה.

גב' אבישג אבטובי :

אנחנו מקדמים בדיקה כזאת.

על גגות של בתי ספר. בהליך.

עושים את זה. בתהליך.

רו"ח תומר ביטון :

יצירת סיווג לפארק שעשועים לונה – פארק, סעיף 32 לצו. הגדרה מבוקשת לנכס המשמש כפארק שעשועים אשר שטחו עולה על 2500 מטר. התעריף המבוקש למבנים במתחם הוא תעריף של 65.66 למטר, ולקרקע תפוסה 21.90 ש"ח למטר.

מר רוביק דנילוביץ' :

זה כדי לעודד שיגיעו אטרקציות לבאר שבע, ויקימו לונה – פארק וכל מיני כאלה.

עו"ד חיים טורקל :

אין לנו כאלה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אין לנו לצערנו. כדי לעודד.

רו"ח תומר ביטון :

שינוי סעיף 6 לצו – הרחבת הסיווג לחדרי כושר ומכונים לאימון גופני. ההגדרה מבוקשת - מתקני נופש, ספורט ובריכה לרבות חדרי כושר ומכונים לאימון גופני. שינוי מבוקש על מנת להכליל עסקים מסוג חדרי כושר ומכונים לאימון גופני לסיווג זה, שכן לטעמנו הבחנה בין סוג זה לבין העסקים הנכללים בסעיף, הבחנה בלתי סבירה לאור המאפיינים המשותפים של סוגי העסקים הללו. המשמעות - ,

מר משה ינאי :

למה צריכים את זה במחיר?

רו"ח תומר ביטון :

מה?

מר משה ינאי :

למה צריכים להוריד מחיר? זה עסק לכל דבר.

מר רוביק דנילוביץ' :

קודם כל יש היום תחרות מאוד גדולה. ב. גם לעודד.

מר משה ינאי :

או - קיי. אני יכול לבקש ממך משהו? רוביק? למכולת ליד הבית שלי יש תחרות פי אלף יותר גדולה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אנחנו עושים את זה.

מר משה ינאי :

אז אתה מוריד לו? לא. רוביק.

מר רוביק דנילוביץ' :

בטח. בטח.

רו"ח תומר ביטון :

לכולם.

מר משה ינאי :

בקריית יהודית העסקים שם.

רו"ח תומר ביטון :

לכולם. אלה הגדולים כבר מקבלים.

מר רוביק דנילוביץ' :

99 נו.

רו"ח תומר ביטון :

אלה הגדולים כבר מקבלים.

מר רוביק דנילוביץ' :

הוא מדבר על האחרים.

רו"ח תומר ביטון :

אנחנו נותנים את זה לאחרים.

מר רוביק דנילוביץ' :

לקטנים.

מר רוביק דנילוביץ' :

למה הגדולים צריכים לקבל?

עו"ד חיים טורקל :

זה בצו, משה.

מר משה ינאי :

אתה בא מר ואומר אני מוריד מחיר.

עו"ד חיים טורקל :

לא, זה לא מוריד מחיר. רק להבין.

רו"ח תומר ביטון :

בקנטרי יש חדר כושר וזה? הם מקבלים כבר את המחיר הזה.

מר משה ינאי:

אתה עושה, המשמעות הכספית היא של 350,000 ש"ח לשנה.

עו"ד חיים טורקל:

לא הפחתתי. הפחתתי למי? לאותם מכונים קטנים שפעם סווגו כעסקים ושילמו הרבה יותר מאותו מכון כושר גדול. אנחנו רוצים להחזיר אותו לתעריף הנמוך יותר של המכונים הגדולים. אני לא רוצה שמכון גדול ישלם תעריף קטן ומכון ה - ,

מר רוביק דנילוביץ':

מכון כושר שעושה מישהו צעיר.

מר משה ינאי:

אבל למה מכון כושר - ,

מר רוביק דנילוביץ':

זה התעריף המקורי. זה התעריף המקורי שלו.

עו"ד חיים טורקל:

זה התעריף.

רו"ח תומר ביטון:

זה כבר קיים. זה לא מה שמשנה.

מר משה ינאי:

צו של מי? שלנו? ושלך הוא בעצם עסק לכל דבר.

רו"ח תומר ביטון:

לפי צו - , תעריף ספציפי. לא, לפי תעריף ספציפי למכונים.

מר משה ינאי:

איפה יש?

רו"ח תומר ביטון:

הנה, בצו.

מר משה ינאי:

איפה בצו? מה אתה משגע אותי?

רו"ח תומר ביטון:

סעיף 6.

מר משה ינאי:

אז דיברת הצו המיוחד שנעשה את התעריף המיוחד במספרות. ששם מלאכה או לא מלאכה.

עו"ד חיים טורקל :

עשינו. אני מזכיר לך שלפני זה הוא שילם 300 ומשהו ש"ח הורדנו את זה באמצע. בין מלאכה לבין מסחר. זה הייתה - ,

מר רוביק דנילוביץ' :

הייתה גם פסיקה.

מר משה ינאי :

איזה מסחר יש לו?

עו"ד חיים טורקל טורקל :

לא שונה. זה הרי היה ויכוח עם זה. היא ויכוח אם זה שירותים או מלאכה. אנחנו אמרנו בואו נעשה משהו ביניים ועשינו תעריף באמצע.

מר משה ינאי :

איך? התעריף 300 ש"ח למטר?

עו"ד חיים טורקל טורקל :

כן. על המסחר היה 200 ומשהו ש"ח, זה היה 70 ומשהו ש"ח.

יחיאל חמו :

המספרות?

דובר :

עשינו משהו באמצע.

מר משה ינאי :

.190

יחיאל חמו :

.180

מר משה ינאי :

זה לא באמצע. להוריד מ - 250 ל - 180?

עו"ד חיים טורקל טורקל :

לא. מ - 350 .344

רו"ח תומר ביטון :

היה באמצע בדיוק, משה.

מר רוביק דנילוביץ' :

טוב.

רו"ח תומר ביטון :

כן. זהו עד כאן כל השינויים בצו.

מר משה ינאי :

זה עסק - , זה עסק לכל דבר.

מר רוביק דנילוביץ' :

רגע. לא.

רו"ח תומר ביטון :

לקטנים אנחנו מורידים.

מר רוביק דנילוביץ' :

לקטנים אנחנו מורידים , הגדולים גם ככה משלמים את התעריף הזה. אז למה לקטנים?

מר משה ינאי :

למה לא תעלה לגדולים?

מר רוביק דנילוביץ' :

עוד להעלות?

מר משה ינאי :

כן.

עו"ד חיים טורקל :

אי אפשר. אי אפשר.

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה רוצה את זה בעיר או שאתה רוצה להרוג אותם?

מר משה ינאי :

זה בסדר. ובא לך מי שלא מרוויח לא מעודדים אצלו. אבל על זה זה ויכוח בפני עצמו. בסדר? אני מבחינת מה קנטרי לא מרוויח?

מר רוביק דנילוביץ' :

היום משה, אנחנו לא עושים שום סבסוד. אנחנו מעודדים. היום יש מודעות מאוד גדולה לתרבות הגוף. אנשים הולכים למכוני כושר ותזונה נכונה וכל הדברים.

רו"ח תומר ביטון :

זה ממש לא סבסוד. משלם 250 ש"ח למטר, איזה סבסוד זה? איזה סבסוד זה 250 ש"ח למטר? זה תעריף גבוה מאוד.

מר משה ינאי :

מה התעריף של פארקים?

רו"ח תומר ביטון :

של מה?

מר משה ינאי :

פארקים למיניהם.

רו"ח תומר ביטון :

מה זה פארקים?

מר משה ינאי :

אתה אמרת פה פארקים.

רו"ח תומר ביטון :

לונה – פארק ?

מר יוסי בן עמי :

לונה – פארק.

רו"ח תומר ביטון :

לונה – פארק זה משהו אחר. זה מתקנים רחבים.

מר משה ינאי :

גם פה יש מגלשה.

(מדברים ביחד)

רו"ח תומר ביטון :

מקבל 60 ש"ח.

עו"ד חיים טורקל :

השוואה לראשון לציון דווקא שזה מקבילה שאנחנו רוצים לעודד.

מר רוביק דנילוביץ' :

קדימה. עוד?

רו"ח תומר ביטון :

לא, זהו.

מר רוביק דנילוביץ' :

אלה השינויים.

רו"ח תומר ביטון :

זהו, כל השינויים.

מר רוביק דנילוביץ' :

בבקשה. בבקשה.

מר יוסי בן עמי :

רגע. בסוף תגיד העלינו את הארנונה או לא העלינו?

יחיאל חמו :

לא העלינו.

מר רוביק דנילוביץ' :

קודם כל לא העלינו למגורים.

מר יוסי בן עמי :

לא העלינו.

מר רוביק דנילוביץ' :

בין השינויים שיצרנו ותיקוני עיוותים בשנים, יש יותר הפחתות מאשר העלאות.

מר יוסי בן עמי :

כתוב. זהו, הפרוטוקול שמע עכשיו.

מר רוביק דנילוביץ' :

באים לטובת הציבור.

מר משה ינאי :

תומר.

רו"ח תומר ביטון :

כן?

מר משה ינאי :

אתה פה בסעיף 13 או 13 – ב. 13 א גני ילדים, בתי ספר לבלט או למחול לרבות כיתות מוסדות חינוך ועוד כיתות המאושרים על - ידי משרד החינוך.

רו"ח תומר ביטון :

נכון.

מר משה ינאי :

למאושרים על - ידי משרד החינוך אתה גובה 108 ש"ח.

רו"ח תומר ביטון :

נו?

מר משה ינאי :

מהלא מאושרים על - ידי משרד החינוך אתה גובה מהם 82 ש"ח. למה?

רו"ח תומר ביטון :

לא. לא מאושרים.

מר משה ינאי :

מה?

רו"ח תומר ביטון :

לא מאושרים אני משלם להם - , משלמים תעריף עסקי. 300 ומשהו ש"ח.

מר משה ינאי :

לא, אבל סך הכול מה שאתה תכתב פה. אלא אם כן אני לא מבין נכון.

רו"ח תומר ביטון :

מה אתה מבין?

עו"ד חיים טורקלטורקל :

תקרא את הסעיף.

מר משה ינאי :

בסעיף 13 א גני ילדים בתי ספר וזה.

רו"ח תומר ביטון :

נו?

מר משה ינאי :

שמאושרים על - ידי משרד החינוך.

רו"ח תומר ביטון :

או - קיי.

מר משה ינאי:

משרד הכלכלה, משרד הפנים.

רו"ח תומר ביטון:

כן.

מר משה ינאי:

והתעריף זה 108 ש"ח.

רו"ח תומר ביטון:

או - קיי. ומה?

מר משה ינאי:

אני קורא בסעיף ב.

רו"ח תומר ביטון:

מה זה אבל?

עו"ד חיים טורקל:

זה מעל 10,000 מטר, משה.

מר רוביק דנילוביץ':

מבנים המשמשים.

מר משה ינאי:

מבנים המשמשים ללימוד.

רו"ח תומר ביטון:

לימודי טכנולוגיה שגודלם מעל 10,000 מטר.

מר רוביק דנילוביץ':

המכללה, לא? המכללה הטכנולוגית.

רו"ח תומר ביטון:

המכללה הטכנולוגית ודומיה.

מר רוביק דנילוביץ':

היא גם ככה בקושי מתקיימת.

רו"ח תומר ביטון:

המשמשים ללימודי טכנולוגיה שלא לתואר מוכר בהתאם לחוק המועצה להשכלה גבוהה.

מר משה ינאי:

אתה אומר בעצם (לא ברור)

עו"ד חיים טורקל:

ביקשנו פחות לא נותנים לנו יותר.

מר רוביק דנילוביץ':

לא יהיה להם תעריף למכללה הטכנולוגית.

רו"ח תומר ביטון:

סמי שמעון זו מכללה אקדמית היא כמו אוניברסיטה.

מר רוביק דנילוביץ':

כמו אוניברסיטה.

מר משה ינאי:

הטכנולוגית זה מקיף ח.

מר רוביק דנילוביץ':

לא, הטכנולוגית הרי הרבה לפני מקיף ח. זו המכללה להכשרה כל ההנדסאים.

רו"ח תומר ביטון:

להנדסאים.

מר משה ינאי:

נו מקיף ח.

מר רוביק דנילוביץ':

בסדר. אבל היא לפני מקיף ח.

מר משה ינאי:

כשהיה חבר המועצה.

מר רוביק דנילוביץ':

כן. יעקב דור.

מר משה ינאי:

יעקב דור.

מר רוביק דנילוביץ':

כן. מכללה להכשרה להנדסאים.

מר משה ינאי:

וזה שונה?

רו"ח תומר ביטון :

מה?

מר רוביק דנילוביץ' :

הם לא אקדמיה.

רו"ח תומר ביטון :

הם לא, הם לא מוגדרים כמוסד.

מר יוסי בן עמי :

הם גם במאבק בנושא הזה.

מר רוביק דנילוביץ' :

במאבק .

מר משה ינאי :

אבל הם נותנים שם תעודות.

מר יוסי בן עמי :

הם במאבק על הנושא הזה.

רו"ח תומר ביטון :

מוסד אקדמי יש לו פטור לפי החוק.

מר יחיאל חמו :

זה מה"ט זה לא השכלה גבוהה.

מר משה ינאי :

עכשיו, מרפאות ובתי חולים. למה אני צריך לעשות את זה באזורים? מה משנה לי עכשיו מרפאה שתהיה ב – ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י בעיר הזאת? מרפאה היא מרפאה, קופת חולים היא קופת חולים. כללית, מכבי, לאומית, לא מעניין אותי. למה אני צריך שזה יהיה באזור א מחיר, באזור ב מחיר. איזו הטבה אני נותן למי מהם?

רו"ח תומר ביטון :

אתה לא נותן שום הטבה.

מר משה ינאי :

מה הסיבה?

רו"ח תומר ביטון :

יש אזורים - ,

מר משה ינאי:

הנה אתה חותם לי. אזורים.

רו"ח תומר ביטון:

יש אזורים - , העיר מחולקת.

מר משה ינאי:

קופת חולים.

רו"ח תומר ביטון:

העיר מחולקת.

מר משה ינאי:

יש לך סיווג כמו שיש לך במגורים.

רו"ח תומר ביטון:

העיר מחולקת לאזורים.

מר משה ינאי:

מגורים אמרת הסכמתי איתך, עסקים אמרת הסכמתי איתך, בנקים אמרת הסכמתי איתך.

רו"ח תומר ביטון:

תקשיב.

מר משה ינאי:

רגע.

רו"ח תומר ביטון:

אז אני אסביר. אתה שואל שאלה תן לתת הסבר. מה ההיגיון.

מר משה ינאי:

לא. אני אעזור לך. הדבר. בסדר, נשמע את התשובה שלך. דקה. תהיה סבלני, אל תכעס.

רו"ח תומר ביטון:

טוב.

מר משה ינאי:

עושים את זה בצורה חברית.

מר רוביק דנילוביץ':

חברית.

מר משה ינאי:

לא רבתי איתך היום, חכה.

רו"ח תומר ביטון :

הכול חברי.

מר משה ינאי :

עוד נגיע לזה.

רו"ח תומר ביטון :

אתה כועס, לא אני.

מר משה ינאי :

אני לא כועס. תלמד, מי שכועס זה שנהיה חולה. אני אף פעם לא אהיה חולה. חוק. הזכרת לי. לוקח את הכדור עכשיו.

גב' אבישג אבטובי : רגע. אבל איזה אזור הוא עכשיו?

מר משה ינאי :

לא, אבל בוא נהיה רציניים.

גב' אבישג אבטובי : רוצה כוס תה? מים?

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

תראה, אני מסכים שאתה אומר לי מגורים אני מפחית, אני מעלה, אזורים כאלה ואזורים אחרים. יש סעיפים מסוימים כמו בנק, כמו מרפאות, דברים שהם ציבוריים לחלוטין ואת מיקומם מה זה מעניין אותי איפה הם יושבים? תפקידם לשרת ואת התעריף שהם גובים מהמדינה או מביטוח לאומי או מהאזרח, הם לא גובים בגלל שהוא גר ב - ד או ב - ג או ב - ה. הם גובים תעריף אחיד על כל העולם.

מר רוביק דנילוביץ' :

בוא אני אגיד לך משהו? בוא אני אגיד לך משהו. וזה קורה אגב, מתחיל לקרות בבנקים. אתם לא שמים לב שבנקים מתחילים לסגור סניפים?

(מדברים ביחד)

מר רוביק דנילוביץ' :

האם שאלת את עצמך במי זה קודם כל פוגע בשכונות העיר? תמיד בשכונות הוותיקות.

מר יוסי בן עמי :

נכון.

מר רוביק דנילוביץ' :

למה? אחוז האנשים הולך ופוחת, יותר אנשים מבוגרים, פחות צעירים. ככה גם יכולים לעשות לנו מחר שירותי בריאות כללית.

מר משה ינאי:

על פי החוק הוא חייב.

מר רוביק דנילוביץ':

בטח שכן. מה זה על פי חוק? הוא חייב בכל שכונה? מה פתאום? מה פתאום?

גב' אבישג אבטובי:

לא חייב. היום זה מרכזים רפואיים רובעיים.

מר רוביק דנילוביץ':

אתה יודע איזה מאבק - , אתה יודע איזה מאבק היה לנו עם שירותי בריאות כללית? הם רצו לסגור את המרפאה בנווה נוי.

מר משה ינאי:

אז מה, אתה בא ואומר לי עכשיו בגלל שהוא, נו באמת בוא נהיה קצת יותר אופרטיביים. נו באמת. הגיע לאזור א או אזור ב.

מר רוביק דנילוביץ':

אתה - ,

מר משה ינאי:

הפרשים של שני שקלים לפה.

מר רוביק דנילוביץ':

אתה יודע מה? אתה הצלחת לשגע אותי בחיי.

מר משה ינאי:

למה?

מר רוביק דנילוביץ':

אם באת עם רוח קרבית ככה בגדול זה בסדר. אבל אתה כבר מתחיל לשנות את המדיניות שלך, את תפיסת העולם שלך.

מר משה ינאי:

תגיד לי מי העשיר קח ממנו.

מר רוביק דנילוביץ':

לא, רגע.

מר משה ינאי:

לא עני, תעזוב אותו.

מר רוביק דנילוביץ' :

סתם לדוגמא.

מר משה ינאי :

לא מסכן תן לו.

רו"ח תומר ביטון :

ומה זה?

מר רוביק דנילוביץ' :

סתם לדוגמא. סתם לדוגמא בוא ניקח.

מר משה ינאי :

מה?

מר רוביק דנילוביץ' :

שנייה. שנייה. שנייה.

מר משה ינאי :

יש להם כסף.

מר רוביק דנילוביץ' :

שנייה. משה.

(מדברים ביחד)

מר רוביק דנילוביץ' :

שירותי בריאות כללית זה גוף עשיר?

מר משה ינאי :

מה?

מר רוביק דנילוביץ' :

שירותי בריאות כללית זה גוף עשיר?

מר משה ינאי :

מתקצב על - ידי המדינה.

מר רוביק דנילוביץ' :

הוא לא מתקצב על - ידי המדינה. אז מה?

מר משה ינאי :

מתוקצב על - ידי ביטוח לאומי.

יחיאל חמו :

על התעריף הזה יש להם פטור של שני שליש. אתה יודע? על התעריף הזה יש להם פטור של שני שליש.

מר רוביק דנילוביץ' :

יש לי שאלה אליך.

יחיאל חמו :

על פי חוק.

מר רוביק דנילוביץ' :

אם הוא בא אלינו מחר ואומר במסגרת ההתייעלות, הם מסוגלים לעשות את זה.

גב' אבישג אבטובי :

כן. הם מסוגלים.

גב' אבישג אבטובי :

מה אתה חושב שאומרים על טיפות חלב?

מר רוביק דנילוביץ' :

זה בדיוק הסיפור. מה זה טיפות חלב? אנחנו מקימים מכספנו עכשיו. האם אנחנו רוצים לעודד את השכונות הוותיקות או לא? זה הסיפור.

מר רוביק דנילוביץ' :

האם אנחנו רוצים לעודד שיהיו שם מרפאות, בנקים וזה? או שכולם יתחילו להתנדף משם.

מר משה ינאי :

בנקים לא היו לך אף פעם. גם לא יהיו אף פעם.

מר רוביק דנילוביץ' :

למה לא?

מר משה ינאי :

היו בשנות ה - 70 – 80. לא יהיו.

מר רוביק דנילוביץ' :

למה?

מר משה ינאי :

מרכז אורן.

מר משה ינאי :

אחד ב – ט.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

מה אתה נותן לאיזה בנק? בנקים לא סגרו. יש הם עושים התייעלות כללית. וקופת חולים. מה? הוא רוצה. אתה נותן לו תעריפים שונים. או מה, אתה אומר חבר'ה, אני אתן לכם פחות 10 ש"ח תשארו / אל תשארו? בשביל זה הם יעזבו?

מר רוביק דנילוביץ':

משה, זה לא המיסוי. זה לא המיסוי. זה גופים שנותנים שירותים לאזרח. האם אנחנו רוצים לעודד אותם להיות בשכונות או לא? אנחנו לא גובים מהם ארנונה נו בחייד.

יחיאל חמו:

יש להם פטור של שני שליש.

מר משה ינאי:

אתה גובה אבל - ,

יחיאל חמו:

אני רק אמרתי שיש להם פטור של שני שליש. על התעריף הזה פטור.

גב' אבישג אבטובי:

תתנו לו לשתות משהו.

מר משה ינאי:

תודה רבה. תשמע עכשיו - תחנת מוניות.

מר רוביק דנילוביץ':

כן?

מר משה ינאי:

למה לחלק את זה לאזורים? מה? אם מישהו החליט לפתוח תחנת מוניות, אז מה שיש במקום הזה תחנת מוניות והוא מרוויח מזה כמו על העיר. למה לחלק את זה לאזורים? להגיד פה אני מעודד גם שלא יברחו לי קופות חולים, שהבנקים לא יברחו לי.

רו"ח תומר ביטון:

זה תופס בכל מקום. זה תופס בכל.

מר רוביק דנילוביץ':

כל נושא.

רו"ח תומר ביטון:

זה תופס .

מר רוביק דנילוביץ' :

אנחנו רוצים בשכונות הותיקות לתת הטבות כדי שיגיעו לשם שירותים, או לא רוצים? זה הסיפור. מחר תחנת מונית, קופת חולים, בנק יגידו לא שווה לי. יקר לי. תעלה להם את התעריף, אני סוגר. עכשיו תושבים יבואו אליך למה סוגרים? למה העירייה לא עושה שום דבר? הם יבואו ויגידו למה? העירייה העלתה לנו את הארנונה.

מר משה ינאי :

על פי הגישה שלך - ,

רו"ח תומר ביטון :

תקשיב, הארנונה זה מס שהוא לא בהכרח מס . לא מצאו בו הרבה דברים שהם הגיוניים וכן הלאה. חלק מהדברים שכן יש בהם היגיון, זה שזה עובד על פי אזורי ביקוש. זאת אומרת איפה שהנכסים מבוקשים. איפה שיש היקף יותר גדול של תעסוקה וכן הלאה. איפה שהמקומות יותר מבוקשים אז התעריף יותר גדול. איפה שהמקומות הם פחות מבוקשים, התעריף יותר קטן. וזה עובד על כל סוגי הנכסים.

מר רוביק דנילוביץ' :

תסתכל גם על צפון תל - אביב מול דרום תל - אביב.

רו"ח תומר ביטון :

זה עובד על כל הסוגים.

מר משה ינאי :

תחנת, מתקן פיס. למה איפה גם צריך להיות תלוי באזורים? גם פה. אל תנסה להגיד לי עד דברים שהם לא עלו לי במוח. מי שירצה לקנות פיס, שיקנה פיס פה או פה או פה. מה זה ישנה אם את הארנונה? גם ככה האזרח הזה משלם את הארנונה, מפעל הפיס עצמו משלם. מה? יבוא יגיד לך מפעל הפיס אם מחר לא עושים לו, יבטל את ההימורים.

רו"ח תומר ביטון :

כני"ל.

מר משה ינאי :

שיבטל את ההימורים. לא רוצים הימורים.

רו"ח תומר ביטון :

כני"ל.

דוברת :

30 מיליון.

רו"ח תומר ביטון :

כני"ל. תמשיך הלאה. נו? כני"ל אותה תשובה.

מר משה ינאי:

מה אותה תשובה?

רו"ח תומר ביטון:

אותה תשובה.

מר משה ינאי:

לא, לא אותה תשובה. אותה תשובה במפעל הפיס נו באמת.

רו"ח תומר ביטון:

אותה תשובה.

מר רוביק דנילוביץ':

התשובה היא אותה תשובה. כי יש לך - ,

מר משה ינאי:

אתה רוצה לפתח את ההימורים בעיר?

מר רוביק דנילוביץ':

לא, לא.

מר משה ינאי:

ככה אתה מדבר על כל התכניות. אמרת שירותי בריאות שלא יסגרו לנו.

מר רוביק דנילוביץ':

אתה לא מנסה להבין, משה.

מר משה ינאי:

נו מה אמרת משהו קטן.

מר רוביק דנילוביץ':

יש לך תעריף ככה - עסקים, מסחר, יש לך מלאכה, יש לך תעשייה, יש לך גופים שהמדינה נותנת להם פטור של שני שלישי, נכון? שזה קופות חולים, שזה אוניברסיטאות.

מר משה ינאי:

כל העמותות למיניהן.

מר רוביק דנילוביץ':

או - קיי. עכשיו, אנחנו לא מתחילים עכשיו בצו הארנונה להגיד רגע. דוכן פיס - ,

מר משה ינאי:

אבל אתה כתבת את זה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אבל אז אתה עושה - ,

מר משה ינאי :

תחנה לממכר כרטיסי הרגלת פיס וכל היוצא הבא.

מר רוביק דנילוביץ' :

רגע. רגע.

מר משה ינאי :

פה אתה נותן לי תעריפים אזור א, ב, ג.

מר רוביק דנילוביץ' :

נכון. אז אתה רק מסווג אותם לפי כל האזורים. כמו שאם יש קניון בשכונה אז הוא קניון אם יש לו מטראז, אם זה עסקים. אם זה מסחר אז מסחר משלם ככה, אם זה תעשייה הוא משלם ככה, אם זה מלאכה הוא משלם ככה, אם זה מספרה הוא משלם ככה. ועכשיו תכניס אותו. תן לי שנייה. ועכשיו תכניס אותו לקטגוריה של האזורים, של הסיווגים. זה הכול.

מר משה ינאי :

לא, אבל השאלה היא אחרת. האם האזרח שמתפעל את המקום משלם את הארנונה? או בעצם מפעל הפיס עצמו משלם? או הטוטו עצמו משלם?

מר רוביק דנילוביץ' :

מה פתאום?

דוברת :

האזרח משלם?

מר רוביק דנילוביץ' :

בעל הדוכן.

מר משה ינאי :

בעל הדוכן?

מר יוסי בן עמי :

מי שמשכיר את המקום לדעתו.

דובר :

יש זכיון. זה שמסכן נמצא בתוך הצריף הוא מקבל משכורת.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן. נכון.

מר יוסי בן עמי :

בואו נעשה תעריף אחד לכולם. לכולם אותו דבר וזהו. למה לא? בשביל מה תעריפים ו - ג - ד? זה רעיון לא רע.

מר משה ינאי :

זה דוכן קבוע לממכר או למסחר כלשהו דוכן, כן? בשטח ציבורי.

מר רוביק דנילוביץ' :

נו?

מר משה ינאי :

הרי ב - 9 אחוז זה בקניונים. כל הדוכנים למיניהם.

רו"ח תומר ביטון :

נו?

מר משה ינאי :

אנחנו לא מקלים. איפה פה א, ב, ג, ד?

מר רוביק דנילוביץ' :

חייב להיות בצו הארנונה סיווג. זה הכול. משה, זה לא חדש. אנחנו מעבירים כבר 8 שנים ככה.

רו"ח תומר ביטון :

ואם מישהו לבוא לשם זה התעריף שלו.

יחיאל חמו :

תשאל את יוסי שלי למה הוא עושה את זה ב - 89.

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה מאשר את זה כבר ל - 8 שנים. זה לא קשור.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי :

עכשיו, אני לא מבין את הסעיף ב שטח נשוא כל האזורים. 23. בסעיף 23א. לא הבנתי. ניסיתי להבין מה רוצים ממני.

מר רוביק דנילוביץ' :

אני מנסה להבין על מה עכשיו. 20 ו - ?

מר משה ינאי :

רוביק כשאתה מקים ועדה קח בחשבון שיש לה את הזמן שלה - שעה, שעתים, שלוש, ארבע, חמש. אלא אם כן אתה אומר (לא ברור). אם אתה מזמין אותנו לוועדה (לא ברור) תגיד.

רו"ח תומר ביטון :

דייזי תסבירי לו מה זה.

גב' דייזי אור :

מר משה ינאי :

רו"ח תומר ביטון :

23 א. מה זה 23 א.

מר משה ינאי :

אתה אפילו לא יודע. אתה רואה? אז הנה יש לך פה הזדמנות עכשיו.

רו"ח תומר ביטון :

לא, אני רוצה שגם דייזי תשתתף.

מר משה ינאי :

דייזי תסביר. הוא לא יודע להסביר.

רו"ח תומר ביטון :

היא יודעת, היא יודעת יותר טוב ממני.

מר משה ינאי :

הוותק שלה הוא זהה לוותק שלי. זה בסדר. נכון דייזי?

רו"ח תומר ביטון :

כן?

גב' דייזי אור :

מסחר בעיר, רוב המסחר בעיר.

רו"ח תומר ביטון :

רוב המסחר בעיר יושב על הסעיף הזה.

גב' דייזי אור :

רוב המסחר יושב על הסעיף הזה.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן. על המקום.

רו"ח תומר ביטון :

כל העסקים שהם מסחר.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן?

רו"ח תומר ביטון :

יושבים על הסעיף הזה.

מר משה ינאי :

מה זה הסעיף הזה אומר אבל? אני מנסה להבין אותו.

רו"ח תומר ביטון :

מסחר. נכסים. נכסים שמשמשים למסחר למעט בעסקים טעוני רישוי.

מר יחיאל אבו :

יש דברים צריכים רישוי עסקים, אז למעט אלה. שיהיו בסעיף ב יהיו אלו שכן טעוני רישוי.

רו"ח תומר ביטון :

נצמדו לנושא של הרישוי עסקים בנושא הזה של המסחר.

מר משה ינאי :

אני מבקש שתסביר את זה כשאני ואתה לבד ב – 4 עיניים.

רו"ח תומר ביטון :

כן.

מר משה ינאי :

אני לא מבין .

מר יחיאל חמו :

וואלה, הכי טוב. תאמין לי משה, 4 שעות אני אשב איתך אני אסביר לך. אין לי בעיה. בכיף.

מר משה ינאי :

לא, את זה. את זה. אני לא מבין.

מר יחיאל חמו :

אין בעיה. אשב איתך.

מר משה ינאי :

תפסיק. אל תתנהג ככה. תהיה ענייני.

מר רוביק דנילוביץ' :

משה.

מר יחיאל חמו :

אני ענייני איתך. אמרתי לך אשב איתך ביחד 4 עיניים. כמו שאנחנו עושים תמיד ונסביר לך.

(מדברים ביניהם)

מר משה ינאי:

גם ב – ב אותו דבר. לא הבנתי את ההבדל. עכשיו, אתה - , את שני אלה אני לא מבין אותם. בסדר. אני רואה שההסבר שלך פה הוא גם לגביהם.

רו"ח תומר ביטון:

כן.

מר משה ינאי:

תראה, אתה כותב בניינים במספר 23. ב – ג. בניינים רק מעץ, פח או בד.

רו"ח תומר ביטון:

נכון.

מר משה ינאי:

זה חל על כל הפיצוציות ואלה גם? על כל אלה ששמו בדים מסביב לבלוקים?

מר יחיאל חמו:

גם. הכול.

מר משה ינאי:

אה?

מר יחיאל חמו:

הכול.

מר משה ינאי:

זה ממופה הכול?

מר יחיאל חמו:

ואם פספסנו משהו אני אשמח לדעת.

מר רוביק דנילוביץ':

לא, הוא לא אומר שפספסתם.

מר יחיאל אבו:

אם פספסנו אני אומר. אני אומר הכול, בדרך כלל אנחנו סורקים את כל העיר. איפה שאנחנו רואים. אנחנו מחייבים.

מר משה ינאי:

תראה, שאלה שהיא בעצם תמוהה קצת. סוגיה שהיא תמוהה שגם העליתי אותה בפני יחיאל מספר פעמים בזמנו.

רו"ח תומר ביטון :

אתה אומר בשונה מכל הסוגיות שהעלית עד עכשיו זה תמוה.

מר משה ינאי :

מה?

רו"ח תומר ביטון :

בשונה מכל הסוגיות שהעלית עד עכשיו זה תמוה.

מר משה ינאי :

כן. תתפלא.

רו"ח תומר ביטון :

טוב. בוא נשמע.

דובר :

אצלך הכול ברור ולא מובן.

מר משה ינאי :

לא דיברנו על זה אני חושב.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

מרכזי קניות למיניהם באשר הם, בחלקם הם אפילו מחסנים, בחלקם הם מרכזי קניות, בחלקם הם מקומות שהם לא בילוי בכלל, או אפילו לא מרכזי קניות עצמם.

רו"ח תומר ביטון :

רק תפנה אותי לאיזה סעיף אתה מדבר?

דוברת :

על אותו סעיף עכשיו.

רו"ח תומר ביטון :

על הבדים?

דוברת :

הוא ב – 5. מרכזי קניות.

מר משה ינאי :

בסעיף 5, מרכזי קניות. משטחים המשמשים למעבר הולכי רגל - מעברים.

רו"ח תומר ביטון :

נכון.

מר משה ינאי :

הרי המעברים האלה הם נוחים לציבור שלא לנוחיות בעל העסק. הרי אתה עושה אותם במקומות שונים כמו חולים יש מעבר שיירה אחת שלמה ויש גגון יכול להיות מעבר. כמו שאתה רואה את זה בהרבה מקומות ציבוריים אתה עושה מעברים שהם גם קצת מקורים. אנחנו הרי לא, רוצים את זה לטובת הציבור. באותם המעברים האלה שנעשו הם נעשו לטובת הציבור הרחב שלפעמים השמש קופחת אז הם מתחבאים מתחת לזה כשהם בכלל לא באים לעסקים האלה. או כשהגשם יורד אז הם מתחבאים מדי פעם.

רו"ח תומר ביטון :

או שזה קניון.

מר גיל שטכמן :

מהשדרה ל – BIG יש את הדבר הזה. נכון?

מר משה ינאי :

שמה?

מר גיל שטכמן :

מהשדרה ה – 7 ל – BIG יש את הדבר הזה. נכון?

מר יחיאל חמו :

כן. גם בקניונים יש מעברים ציבוריים.

מר גיל שטכמן :

יש מעבר ושם כל הדוכנים של האוכל.

מר משה ינאי :

לא, לא, לא.

מר רוביק דנילוביץ' :

למשהו יש דבר אחד במרכז מסחרי אחד בשכונה אחת ותיקה.

מר משה ינאי :

אבל זה בכל - ,

מר רוביק דנילוביץ' :

אם אפשר לבדוק את זה.

מר משה ינאי :

רוביק אתה עכשיו ממחיש את זה עליי. אני יש לך דוגמא.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא, זה לא העסק שלך.

עו"ד חיים טורקל:

זה לא העסק שלך, זה לא אישי.

מר רוביק דנילוביץ' :

לכן אני אומר.

מר משה ינאי:

יש מרכזים.

מר רוביק דנילוביץ' :

זה שאמרת אם הוא יפרק את הבד אז משהו יקרה שם.

מר משה ינאי:

אתה תראה זבל.

מר רוביק דנילוביץ' :

בסדר.

מר משה ינאי:

עכשיו, אני אתן לך דוגמא למשל היום ישבנו ודנו גם בעסק נוסף. ישבתי עם יחיאל הוא בשלו. זה נמצא כמעט ברוב העסקים. אמרתי ליחיאל, אותו דבר. כן? זה נמצא ברוב העסקים.

רו"ח תומר ביטון :

מה זה?

מר משה ינאי:

יש מקומות שיש הצללה קטנה למשל מכון טסטים.

מר יחיאל חמו :

גגון?

מר משה ינאי:

הגגון הזה. הבן - אדם בא לעשות טסט, הוא לא יכול לעמוד בתוך המכון, הוא לא יכול לעמוד בשמש הקופחת לחכות בתור ואם הוא יושב יום חום אז האש שורפת אותו בתוך האוטו. אז שמו לו טיפה הצללה שגם אלה שעובדים כי זה לא סגור, לא ישרפו. מחייבים אותם בתעריף של מיסוי? למה? הרי זה בסך הכול לטובת ציבור כללי. ופה זה התעריפים שהוספתם. התחשיבים האלה הוספו לא בתקופה של שניכם, מי שעשה את זה בזמנו זה סוף כהונתו של עמירם, קודמך. שהוא הכניס את הסעיף הזה שהמעברים האלה יהיו גם כן ישולמו בהם ארנונה מלאה.

גב' דייזי אור :

להיפך.

מר יחיאל חמו :

על גגון מלאה?

מר משה ינאי :

מחויבים במלאה.

מר יחיאל חמו :

לא יכול להיות.

מר משה ינאי :

הוא אומר לי לא. רוביק.

היא אמרה שזה היה מלא ב – 150 אחוז.

גב' דייזי אור :

זה במקום מלא, 50 אחוז.

מר יחיאל חמו :

אני לא יכול להתווכח. דייזי היא יותר ותיקה ממני. מכולם.

מר יוסי בן עמי :

ממה עשוי הגגון הזה?

מר משה ינאי :

שם במקרה זה שאני אצלי זה אסבסט, אצלו זה פחון.

מר יוסי בן עמי :

ואם הוא רוצה לעשות את זה מקורה? יעשה את זה מרשת הצללה לא ישלם כלום.

מר משה ינאי :

ממה?

מר יוסי בן עמי :

הצללה, רשת הצללה.

מר משה ינאי :

אבל הוא אומר לך לא.

מר יחיאל חמו :

למה לא? הוא אומר כן.

מר משה ינאי:

הוא אומר לך לא. מבד, מכל סוג שהוא.

מר יחיאל חמו:

לא, רשת הצללה אני לא חושב.

מר משה ינאי:

אבל הוא אומר לך הכול, מה אתה שם זה תופס. אבל חבר'ה, זה מיועד לציבור הרחב. זאת אומרת שכל מה שנוגע לציבור הרחב צריכים לעשות. הרי אם מיסית אותו בעניין הוא צריך להשיג את הכסף הזה ממישהו. אז הוא מוסיף את המחיר ללקוח.

רו"ח תומר ביטון:

זה חלק מהנכס.

מר משה ינאי:

הוא מוסיף בכל דבר, זה משליך.

רו"ח תומר ביטון:

זה חלק מהעסק, זה חלק מהנכס.

מר משה ינאי:

זה לא חלק מהעסק.

רו"ח תומר ביטון:

זה חלק ממה שמשמש אותו.

מר משה ינאי:

תומר.

רו"ח תומר ביטון:

זה חלק ממה שמשמש אותו.

מר משה ינאי:

עזוב. תומר.

רו"ח תומר ביטון:

זה חלק ממה שמשמש אותו. זה חלק ממה שמשמש אותו.

מר משה ינאי:

אם זה מבנה, זה מחסן. זה מחסן וזה מחסן.

רו"ח תומר ביטון:

וזה חלק מהעסק והוא עושה שם והוא עובד שם.

מר משה ינאי:

לא.

רו"ח תומר ביטון:

הוא עובד שם.

מר משה ינאי:

לא.

רו"ח תומר ביטון:

אל תגיד לי שלא, הוא עובד שם. וזה חלק מהנכס והוא משלם על פי צו הארנונה. בסדר?

מר יחיאל חמו:

זה חלק מההגדרות של הצו ושל החוקים.

רו"ח תומר ביטון:

זה הכול.

מר משה ינאי:

זה לא נכון. זה לא נכון. זה טובת הציבור.

רו"ח תומר ביטון:

אם הוא עושה סככה.

מר משה ינאי:

אנחנו מדברים בכסף וכסף וכסף.

רו"ח תומר ביטון:

להיפך, הוא עושה סככה בשביל שזה יהיה יותר זול. משה, הוא עושה סככה, הוא עושה סככה בשביל שזה יהיה יותר זול.

מר משה ינאי:

לא. הוא לא להוריד את המחיר ולהעלות את המחיר שלו.

רו"ח תומר ביטון:

הוא עושה סככה בשביל שזה יהיה יותר זול. מה לעשות? כי סככה זה 50 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ':

אתה עוד פעם, יש פה סוגיה - ,

מר משה ינאי:

בעייתית.

מר רוביק דנילוביץ' :

אני אומר נקודתית מסוימת.

מר משה ינאי :

לא, לא. לא בנקודה שלנו פה. אל תתייחס לדברים של אני ואתה מכירים. זה בכל העיר, בכל המקומות.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן. אבל פה אתה תיארת איזה מצב מאוד מיוחד שאם מפרקים גג שלם שם ואיך זה יהיה.

מר משה ינאי :

לא חייב שלם. אז אמרת שאחד יש לו עסק אז הוא משמש את הציבור והשני זה מחסנים. מה תעשה חלק כן וחלק לא? איך זה ייראה? העיר גם ככה נראית.

מר רוביק דנילוביץ' :

שנייה משה. אני רוצה לבקש משהו. שנייה. משהו. אני רוצה לבקש משהו. מכיוון שיש לנו גם מועצה ואף אחד לא סותם פיות, אני חושב שעברנו על רוב הדברים.

מר משה ינאי :

לא. העיקר.

מר רוביק דנילוביץ' :

נסכם.

מר משה ינאי :

בעיקרים עוד לא נגעת. אני אומר הוא רץ לי פה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה רוצה להעביר את זה למועצה?

מר משה ינאי :

מה?

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה רוצה להעביר את זה למועצה?

מר משה ינאי :

במועצה יש דיון בפני עצמו. פה זה דיון בפני עצמו. מה אתה רוצה? אתה רוצה להעביר את זה? אתה רוצה נדבר על זה פה אולי נתקן לפני שנעביר למועצה. הרי פה המטרה היא שאתה תתקן, הבאת למועצה זה נגמר, מת. פה יש סיכוי לתקן.

מר רוביק דנילוביץ' :

אז אני אומר ככה אם הוועדה נמשכת עוד הרבה זמן אני כבר מאחר לשתף פגישות. אני מתנצל. חפצי תמשיך ברשותכם.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

עוד יומיים. מה קרה?

גב' אבישג אבטובי:

אי אפשר לבטל, אבל אם אתה מעלה את זה במועצה אז תגיד מה, תעלה - ,

מר משה ינאי:

לא. לא. לא.

(מדברים ביחד)

מר רוביק דנילוביץ':

אני מציע ככה.

מר משה ינאי:

זה לא עובד ככה רבותיי.

מר רוביק דנילוביץ':

אני מציע ככה. תתנצל בפני חברי המועצה, שנייה. תנו למשה לדבר עוד כמה שהוא ירצה כדי להגיד את הדברים. לאחר מכן - ,

מר משה ינאי:

אבל את התיקון אני רוצה שאתה תשמע אותו שנתקן אותו גם.

מר משה ינאי:

תראה, אתה כותב מרפסות וטה טה טה טה וטה טה טה טה וטה טה טה טה נוגע בעניין.

מר רוביק דנילוביץ':

כן.

מר משה ינאי:

שהייתה לנו ישיבת מועצה.

מר רוביק דנילוביץ':

נכון.

מר משה ינאי:

לא מעט זמן דיברנו על הנושא. היה הסכמה מלאה שכאן חברי המועצה וכולם שגם כשיצאתי מהמועצה, אתה צודק, הציבור כולו. הציבור. הרבה מאוד – מאוד - מאוד אנשים מחכים לרגע המיוחד האם זה יתוקן או לא

יתוקן?

מר רוביק דנילוביץ' :

תגיד לי, אני במתח כבר.

מר משה ינאי :

אל תהיה במתח. אתה בזמנו העליתי את הנושא, בזמנו העליתי את הנושא שהמדינה בבצורת. הייתה תקופה המדינה הייתה בבצורת.

מר רוביק דנילוביץ' :

לפני 6 – 7 שנים, כן.

מר משה ינאי :

אמרו כולם תייבשו את הגינות שלכם. ייבשו גינות.

מר רוביק דנילוביץ' :

אהמ. אהמ.

מר משה ינאי :

וכתוצאה מייבוש הגינות או אתה דורך על החול.

מר רוביק דנילוביץ' :

ייבוש ביצות. יצא לי. אתה מבין?

מר משה ינאי :

בסדר. אבל זה מה שקרה בפועל.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

ייבוש גינות. או שאני דורך עכשיו בגשם.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

בבוץ להיכנס הביתה.

מר רוביק דנילוביץ' :

על הריצוף אתה אומר.

מר משה ינאי :

או אני נכנס עם חול הביתה למעבר.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא. כי זה נבדק.

מר משה ינאי :

לא נבדק.

מר רוביק דנילוביץ' :

אז יש תשובות נו.

מר משה ינאי :

לא נתת לי תשובות. אמרת כשיגיע צו הארנונה יתוקן.

דוברת :

רגע. רגע. אבל תקראו את התייחסות לעניין הזה.

מר משה ינאי :

רגע. אז אני בא ואני אומר אמרתם בזמנו, ודיברנו על זה. אותו אזרח שבו אמרתם לו תייבש גינה.

רו"ח תומר ביטון :

אמרנו רק את המרפסת. רק מרפסת.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא, לא. משה, משה.

מר משה ינאי :

אתה - , אני לא יודע מה קרה היום. זה לא ככה.

רו"ח תומר ביטון :

אז אני מסביר לך.

מר משה ינאי :

אבל אתה מתייחס לריצוף. הריצוף הזה נעשה - ,

רו"ח תומר ביטון :

לא, ריצוף לא. רק מרפסת. מרפסת.

מר רוביק דנילוביץ' :

עזוב, תוריד שבילים, תוריד את הכול. בכל מקרה שבנה ועשה פרגולה הוא עושה את זה 20 מטר.

מר משה ינאי :

אבל ה - 7 מטר אה זה במקום דשא שהוא עשה.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא. לא במקום.

רו"ח תומר ביטון :

לא.

מר רוביק דנילוביץ' :

מה פתאום, משה?

דובר :

מי יוצא מהסלון לדשא? יוצאים לריצוף.

מר רוביק דנילוביץ' :

איפה הוא שם את השולחן ואת הכיסאות?

דובר :

שם על משטח מרוצף.

מר רוביק דנילוביץ' :

אנחנו לא גובים. אני שאלתי, אני לא התעלמתי מהבקשה שלך. אמרתי לתומר תומר, יכול להיות שעל כל השבילים וכל זה אנחנו גובים?

רו"ח תומר ביטון :

לא.

מר רוביק דנילוביץ' :

הוא אמר לי לא, רק על - ,

מר משה ינאי :

אבל אם מישהו שבמקום הגינה שהייתה לו, כל זה הייתה לו גינה. לא רק הכניסה. זאת הכניסה, נכון?

רו"ח תומר ביטון :

כן.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

בסדר. זה הבית. הכניסה פה.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי :

תגדיר כמה מטר.

מר יחיאל חמו :

על כניסה לא מחייבים. רק על המרפסת. היציאה מהמרפסת. זה מה שכתוב בצו.

מר משה ינאי :

אני מבקש שתסבירו. זה לא הוגן מה שאתם עושים עכשיו.

רו"ח תומר ביטון :

אני מסביר.

מר משה ינאי :

אתם איתי עכשיו. אני כל היום.

מר רוביק דנילוביץ' :

אתה מחפש - ,

(מדברים ביחד)

רו"ח תומר ביטון :

אני מסביר לך.

מר רוביק דנילוביץ' :

כי אתה חשבת כל הזמן (לא ברור).

רו"ח תומר ביטון :

עוד פעם, משה, אתה צודק במשהו ואני אגיד לך רגע. דקה. תקשיב שנייה.

מר משה ינאי :

זה הבית?

רו"ח תומר ביטון :

אתה רוצה להקשיב לי או לא?

מר משה ינאי :

רגע. שנייה. אל תשגע אותי. אתה אמרת יש מרפסת, נכון? איפה תשים את השולחן שלך? איפה תשים את הכיסאות שלך? בכניסה, נכון? אמה מה, כל זה, כל זה היה דשא. היה עיצובים גינות. אמרת לי תייבש. תייבש. ייבשתי.

מר יוסי בן עמי :

ריצפת.

מר משה ינאי :

כך. תחסכו מים, תייבשו. כך.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

רגע. עכשיו.

(מדברים ביניהם)

מר משה ינאי:

רוביק, באתם ואמרתם או - קיי, כניסת בית בכל מצב היה לו את המרצפות. בכניסה. אמה מה פה עכשיו?
ייבשתי. הכול נהיה לי חול בחול או בחוץ.

עו"ד חיים טורקליחיאל חמו:

איפה המרפסת? איפה המרפסת?

מר משה ינאי:

זו הגינה שלי.

עו"ד חיים טורקליחיאל חמו:

איפה המרפסת?

מר משה ינאי:

זה המרפסת.

עו"ד חיים טורקליחיאל חמו:

על זה מחייבים.

(מדברים ביחד)

עו"ד חיים טורקליחיאל חמו:

תקרא אתה. אתה הסתכלת שם.

מר משה ינאי:

אם תגדיר 3 מטר - 4 מטר.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

את אומרת הכניסה לבית בכל זאת הייתי שם ריצוף.

גב' דיזי אור:

נכון.

מר משה ינאי:

בואו נהיה הגיוניים.

גב' דיזי אור :

נכון.

מר משה ינאי :

כניסה לבית היגיון שניקח 2 מטר מפה, 3 מטר מפה, 3 מטר מפה.

גב' דיזי אור :

יציאה מהמרפסת.

מר משה ינאי :

יציאה מהבית החוצה.

גב' דיזי אור :

מהסלון.

מר משה ינאי :

מאיפה שאת רוצה. החוצה.

גב' דיזי אור :

מהמטבח.

מר משה ינאי :

החוצה. החוצה.

גב' דיזי אור : כן.

רו"ח תומר ביטון :

תקשיב, אני מקריא לך מרפסת גג תחויב בשליש הארנונה לפי התעריף המחויב.

מר משה ינאי :

שליש?

רו"ח תומר ביטון :

אליו צמודה המרפסת.

יחיאל חמו :

מרפסת גג.

רו"ח תומר ביטון :

מרפסות לא מקורות - מקלט, מחסן, מרתף, יחויבו ב - 50 אחוז מהתעריף. הוראות סעיף זה יחולו על בית מגורים פרטי בלבד.

יחיאל חמו :

בלבד.

רו"ח תומר ביטון :

וילות וקוטג'ים. זאת אומרת בוילה, מה זאת אומרת מרפסת שיוצאת מוילה משטח זה? זה המרפסת שיוצאת מהסלון. רק זה מחויב. לא מחייבים אותו על כל השטח המרוצף, רק על המרפסת.

גב' דייזי אור :

גם אם זה מיציאה אחרת.

מר משה ינאי :

תתקנו.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי :

יש שם גינה. מה אתה מבלבל את המוח?

רו"ח תומר ביטון :

אני מסביר לך שנייה.

מר משה ינאי :

מה אתה מבלבל את המוח? אי ייבוש הגינה.

רו"ח תומר ביטון :

אתה מבלבל את המוח? בסדר?

מר רוביק דנילוביץ' :

רגע. שנייה.

דובר :

די נו חבר'ה תפסיקו באמת.

רו"ח תומר ביטון :

מסבירים לך.

מר משה ינאי :

הגינה השנייה הייתה כולה מרוצפת פה ב – 300 מטר בגינון.

רו"ח תומר ביטון :

נו?

מר משה ינאי:

ייבשנו אותה הכול. שמים ריצוף אתה מחייב אותי ב – 300 מטר?

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא.

מר משה ינאי:

50 אחוז מזה? אז תסביר לי כמה מטר. כמה מטר זה.

רו"ח תומר ביטון:

רק 20 מטר בערך.

מר משה ינאי:

תגדיר. תכתוב בצו. זה מה שאני רוצה. מרפסת.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

יש היגיון.

עו"ד חיים טורקל:

יש לי מרפסת בבית 130 מטר, למה אני צריך לשלם על כל המרפסת שלי?

מר משה ינאי:

אז תסביר.

עו"ד חיים טורקל:

לא גינה. לא גינה. למה אני צריך לשלם על מרפסת 130 מטר?

מר משה ינאי:

כי זה למעלה.

עו"ד חיים טורקל:

מזה משנה? זו מרפסת. אני משתמש רק בחלק הקדמי.

מר משה ינאי:

חיים, חיים. אני אומר לך אצלך לא באו ואמרו לך תייבש.

עו"ד חיים טורקל:

מה זה קשור? אני רוצה לעשות גינה.

עו"ד חיים טורקל:

לך אין גינה, זה חלק מהדירה.

מר רוביק דנילוביץ' :

היום אנשים עושים דשא.

עו"ד חיים טורקל:

לא, יש לי גינה. יש לי גינה.

מר משה ינאי:

אבל פה תגדיר את גודל המטראז.

רו"ח תומר ביטון :

זה רק מה שיוצא מהדלת.

מר משה ינאי:

אז תכתוב(לא ברור) מה אכפת לך לכתוב משהו סביר? הבן - אדם עכשיו סתם הכול ומילא אותו פה הכול בריצוף כי אין לו דשא.

רו"ח תומר ביטון :

אז לא מחייבים.

גב' דיזי אור :

אם זה מקורה.

מר משה ינאי:

לא מקורה. אל תשגעו אותי 50 אחוז. 50 אחוז, מה אתם רוצים לשגע אותי?

(מדברים ביחד)

רו"ח תומר ביטון :

זה כן. זה לא. זה לא.

מר משה ינאי:

זאת אומרת?

רו"ח תומר ביטון :

כן?

מר משה ינאי:

תגדירו מטראז. 15, 20 מטר. תגיד.

מר רוביק דנילוביץ' :

שנייה. אני רוצה לשאול.

מר משה ינאי:

עיריית באר שבע
ועדת כספים מס' 33/1025 מיום 7.6.16

אם המרפסת שלי פה ב – 500 מטר, תחייב אותי ב – 500 מטר?

מר רוביק דנילוביץ' :

כמה עולה ארנונה כזאת למרפסת בואו נגיד ממוצע של 20 – 25 מטר בחודש לתושב?

מר יחיאל אבו :

נגיד שזה 30 מטר רבוע. 15 מטר כפול 50 ש"ח - 750 ש"ח בשנה.

מר רוביק דנילוביץ' :

בשנה.

מר יחיאל חמו :

כן. כל הסיפור.

מר משה ינאי :

שזה זה.

מר רוביק דנילוביץ' :

כן.

מר משה ינאי :

כן. אני לא מתווכח על זה. הוא לא מבין. אתה לא מבין? אני מסכים. אני עד 15 מטר אני שותק. שישלמו. אני מסכים איתך.

מר יחיאל חמו :

אתה אומר אם מישהו שבונה ויש לו מרפסת נגיד עד לפה, אנחנו נחייב אותו את כל זה.

מר משה ינאי :

15 מטר תמיד. אבל מה קורה עכשיו? אם הוא רוצף את כל זה בעקבות הייבוש?

גב' דיזי אור :

אבל זה בדרך כלל לא בקו אחיד.

מר משה ינאי :

זה קו אחיד. בכל הווילות זה אחיד.

מר רוביק דנילוביץ' :

רגע. רגע. שנייה. שנייה. קצת בואו חבר'ה.

מר משה ינאי :

היגיון.

מר רוביק דנילוביץ' :

יש היגיון ויש גם רצינות, שנייה. אי אפשר עכשיו מה שאתה מבקש לעשות.

מר משה ינאי:

אני ביקשתי אז אמרתי לי בצו ארנונה.

מר משה ינאי:

רגע.

מר משה ינאי:

צו ארנונה בואו נעשה את זה.

מר משה ינאי:

יכול להיות ש - ,

מר יחיאל חמו:

אנחנו גם הבנו שאת השבילים ואת הדברים האלה.

מר משה ינאי:

לא שבילים.

מר יחיאל חמו:

זה מה שהבנו.

מר רוביק דנילוביץ':

מה שאתה מבקש זה דורש בדיקה של כמה שבועות אם לא חודשים טובים.

מר יחיאל חמו:

נכון.

מר רוביק דנילוביץ':

כי פה צריך לדעת איך מגדירים.

מר משה ינאי:

אתה מאשר את צו הארנונה?

מר רוביק דנילוביץ':

אנחנו מאשרים את צו הארנונה. לא עושה בו שום שינוי.

מר משה ינאי:

אבל אנשים משלמים היום לפי זה.

מר רוביק דנילוביץ':

אני אומר שימשיכו לשלם.

מר משה ינאי:

אז מה, תחזירו להם את זה?

מר רוביק דנילוביץ':

לא.

מר משה ינאי:

אז?

מר רוביק דנילוביץ':

אני מוכן הרי יש פה שתי דעות. יכול מאוד להיות שמה שאתה אומר מול הזה, יכול להיות שיש הפרשים שם הקלים שבקלים שבקלים.

מר משה ינאי:

הם לא קלים.

מר רוביק דנילוביץ':

ויכול להיות שלא. אז אני לא יודע.

מר משה ינאי:

אני אומר לך עכשיו שלא.

מר רוביק דנילוביץ':

יכול להיות שבכלל אין הפרשים, אולי יש אי הבנה. חייבים לבדוק את זה בנתונים. צריך לראות אגב מה קורה ברשויות אחרות. אני לא יודע.

מר יחיאל חמו:

מחייבות, מחייבות. יש הרבה רשויות שמחייבות.

מר רוביק דנילוביץ':

בסעיף הזה אני מוכן שנעשה בדיקה רצינית ונראה מה ההשלכות שלה. אם בכלל יש השלכות או אין השלכות. נביא את הנתונים בצורה מסודרת.

מר משה ינאי:

ואם כן, יתוקן.

מר רוביק דנילוביץ':

עוד פעם, אני עוד פעם, יש פרוטוקול. כי אתה כל הזמן אומר לי סיכמנו ואני. נביא את תוצאות הבדיקה.

מר משה ינאי:

גם אז אמרת את זה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אבל לא .

מר משה ינאי :

אמרת נביא את זה לוועדה.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא הבנו אחד את השני. כי כשאני באתי אליו ואמרת - ,

מר משה ינאי :

מועצה שלמה דנו בזה.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא, כי אני חשבתי שאתה מדבר על השבילים ועל כל הדברים האלה.

מר משה ינאי :

איזה שבילים? לא, אני אמרתי שייבשנו את הכול.

מר רוביק דנילוביץ' :

אבל גם פה יש גם (לא ברור) הסכמות.

מר משה ינאי :

אבל הוא אומר אני מסכים את זה רק.

רו"ח תומר ביטון :

נכון.

מר משה ינאי :

מה אני אומר לו? בסדר. אני מסכים איתך.

מר יחיאל חמו :

צריך להגיד כמה. אם המפתח שלנו הוא 7 מטר? מה אני אחייב אותו? על 2 מטר?

מר משה ינאי :

אז תבדוק.

מר יחיאל אבו :

ואם זה 8 מטר?

מר משה ינאי :

תגדיר באורך של מטר.

מר יחיאל חמו :

בהנחיות המקצועיות אנחנו עובדים בשכל ישר. אנחנו לא מטומטמים, אנחנו יודעים לעבוד ברמת השטח ואנחנו יודעים לעשות את הדברים בשכל ישר.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

50 אחוז מזה.

רו"ח תומר ביטון:

לא על הכול.

דוברת:

לא.

רו"ח תומר ביטון:

אין מצב. אני מסביר לך. אתה אני אגיד לך מה הבעיה. אני אסביר לך. אני אסביר לך. כשעשינו את המדידות בהתחלה חברת המדידות בטעות הוציאה חיוב על כל הזה.

מר משה ינאי:

אה.

רו"ח תומר ביטון:

ואנחנו - ,

מר משה ינאי:

יצא המרצע מהשק.

רו"ח תומר ביטון:

ואנחנו עצרנו את זה. אמרנו מה צריך לחייב. משה, אני רציני.

מר משה ינאי:

כמה?

רו"ח תומר ביטון:

כמה שיוצא. כמה שיוצא.

מר רוביק דנילוביץ':

פה אנחנו נעשה בדיקה. בלי שום קשר. באמת. משה, נביא בדיקה. צריך פה בדיקה יסודית. אין פה זה. נקבל את כל הנתונים ונראה מה ההשלכות של זה. אין ברירה אחרת. הכי קל זה. אני לא רוצה לערבב.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי:

מה תעשה אחר - כך? אתה תגיד לי עכשיו שנה הבאה נתקן. כמו שענית לי במועצה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אני לא יודע כמה זמן זה ייקח.

מר משה ינאי :

אתה לא מגדיר, לא צריך לבדוק רוביק. איך הוא אמר? מפתח חלון .

מר רוביק דנילוביץ' :

רגע. אבל שלא. רק וילות? רק וילות.

מר משה ינאי :

יפה. תגדיר מפתח חלון עם מטר או שניים קדימה.

עו"ד חיים טורקל :

אם המרפסת שלי היא 160 מטר, אני יכול להגיד מה, למה מחייבים אותי על כל המרפסת? תחייבו אותי רק על הקונטור של הפתח.

מר יחיאל חמו :

יש מרפסות מקורות במיוחד במגורים.

מר רוביק דנילוביץ' :

אסור לעשות טעויות פה. עד היום ככה שילמו? עדיף שימשיכו לשלם ככה.

מר יחיאל חמו

יש מרפסות של 130 – 140 מטר.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי :

הרי דחית את זה מ - 2015 אמרת לי לא.

מר רוביק דנילוביץ' :

כי הייתה אי הבנה.

מר משה ינאי :

אז אי הבנה. אז בוא נתקן אותה.

מר רוביק דנילוביץ' :

אני לא יודע איך לשנות אותה. אני לא יודע לשנות אותה.

מר משה ינאי :

אז בוא נגיש את זה שבמפתח בית יחויבו ועוד 2 מטר קדימה. עוד מטר וחצי קדימה.

גב' דייזי אור :

אין היגיון.

מר משה ינאי :

או 2 וחצי. תקבעו חבר'ה, משהו סביר והגיוני ותכניסו את זה כבר עכשיו.

מר רוביק דנילוביץ' :

משה, מכיוון שעשרות שנים זה פועל ככה.

מר משה ינאי :

לא, זה לא עשרות שנים.

מר רוביק דנילוביץ' :

לא, משה.

מר משה ינאי :

זה התנהל ככה מאז מדידות.

מר יחיאל חמו :

לא, לא נכון. לא נכון.

מר רוביק דנילוביץ' :

על פי הערכה זה עשרות שנים.

מר משה ינאי :

אבל עכשיו מחייבים גם ככה.

(מדברים ביחד)

מר משה ינאי :

כי גם אתה לא יודע מה המידה.

גב' דייזי אור :

עד שנת 90 הם היו מחויבים מלא.

מר יחיאל חמו :

אז הנה בבקשה. אז זה 50 אחוז מה אתה רוצה?

מר משה ינאי :

או שאנחנו יושבים במועצה ואתה אומר לי כן, כן, כן, בשביל שאני אסתום את הפה.

מר רוביק דנילוביץ' :

כי לא הבנו אחד את השני.

מר משה ינאי:

מה לא הבנו? ישבנו שעה – שעתים דנו.

מר רוביק דנילוביץ':

כי אני חשבתי שאתה מדבר על שבילים ועל כל הדברים האלו.

מר משה ינאי:

אז אמרת לי משה, אתה צודק, יש היגיון במה שאתה אומר. לצד אנחנו לא יכולים לתקן עכשיו באמצע השנה, נביא את זה לצו הארנונה. תיתן X מטר. תגיד אנחנו X מטר לגבי ה – 50 אחוז.

מר רוביק דנילוביץ':

הם טוענים שזה לא מחויב.

מר משה ינאי:

אז לא מחויב, שיגידו כמה כן מחויב.

מר רוביק דנילוביץ':

אז לכן צריך לבדוק את זה.

מר משה ינאי:

אז תבדוק את זה. יש לך פה פקידים מאוד חרוצים. אם הם רוצים שישבו מחר.

מר רוביק דנילוביץ':

אבל זה לא יקרה.

מר יחיאל חמו:

אבל צריך למדוד את כל הוילות עכשיו, מה תעשה? איך אני אמדוד את כל הוילות? אמדוד את הכול?

מר יוסי בן עמי:

יחיאל.

מר משה ינאי:

שיתוקן.

מר יוסי בן עמי:

אני מבין את הטענה.

מר רוביק דנילוביץ':

אחרי שנבדוק אבל. חבר'ה, אני מביא לאישור את צו הארנונה לשנת 2017 והשינויים המבוקשים כפי שצוין בפנייתו של מנהל הארנונה

אושר

הצבעה לאישור צו הארנונה לשנת 2017 והשינויים המבוקשים כפי שצוין בפנייתו של מנהל הארנונה.
מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר פה אחד

הישיבה ננעלה

רוביק דנילוביץ'

יו"ר ועדת כספים

רשמה: גלית יפרח, מנהלת לשכת הגזבר